د ستر ښتن په سپېڅلي نامه

کتاب پېژندنه:

دکتاب نوم	:: بدلون
دشاعر نوم	:: عزیز احمد عزیز
دشاعر د پلار نوم	:: ارواښاد پیدا جان
تعلیم	:: شپاړسم (ایم اې سیاسیات)
دزېږون نېټه	:: ۱۲-۱۲-۱۹۸۹
دزېږون ځای	:: بازارکلاسیف الله / سویلي پښتونخوا
ګرځنده شمېره	:: ۰۳۲۱۸۰۷۰۰۶۷
کمپوز کونکی	:: مُحِب الله ښېراز
خپرندویه ټولنه	:: پښتو ادبي ټولنه کلا سېف الله
د چاپ شمېر	:: (۱۱۰۰)
بیه	:: ۱۵۰ کالداري
دموندلو درک	:: دوتر پښتو ادبي ټولنه کلاسېف الله

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ډېران اونږدې دوست مُحِب الله بنېراز د زړه له تله مننه کوم ،چې زما شعري ټولګه يې ټکي په ټکي ولوسته او په ډېره زښته مينه يې راته کمپوز کړه ورسره يې يوه په زړه پورې ،هر اړخيزه ليکنه باندې وليکله.

له دې پرته د محترم استاد شېر زمان زيارمل صاحب، محترم ليکوال ترقي پسند انسان حميد خان او ورسره د ملګري ظريف صباډېرزيات منندوی يم چې زما پر شعرونو يې خپلې علمي سيريزې وليکلې او ورسره د کليم الله کليم صاحب ډېر منندوی يم چې د چاپ په چارو کې يې راسره ډېرې سترې ګاللې دي.

عزيز احمد عزيز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټرون......................

د هغه نازنین او شیرین جانان په نامه........

چا چي د تنکيو هیلو، نازکواحساساتو

او وربښمین خیالونو له لاري راسره ملګرتیا کړي ده او زما

د ژوند بهیر يې په مینه تل ژوندی ساتلی دی..............

عزیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د رجعتي معروض او ردِانقلاب توري سیلۍ په نړۍ کې په عمومي او زموږ په سیمه کې په ځانګړې توګه له ډیري اوږدې مودې راچلېدلې دي.دې توري سیلۍ ډېر روڼ فکرونه او ځلاند ستوري د خپلي ناولې لمن په ځُپ کې کرغېړن او پټ کړل ، داسي چپه باد و چلېده چې ټول تاریخي او ټولنیز قدرونه یې سر چپه ودرول د بدلون،انقلاب او نظریاتو ناره ښکنځل و ګرځېده غیبت، تربورګلوي، ځان خوښي ، شخصیت پر ستي او خود غرضي لوړ ټولنیز قدرونه و منل شول. سپېڅلې هیلې طبعي آرزوګاني او د ټولنیزي خپلواکۍ مبارزه ګناه و ګڼل شوه. زموږ د روایتي میني، ورورولۍ ، خواخوږۍ او د لوړ ثقافت ښکلې څېره بدګمانۍ ، کرکي او دټيټي سویې پرېدي رسمونو او نااشنا خیالونو رابدرنګه کړه،په سازماني دندو کي د نظریاتي تړون ، وفادارۍ ، پت او وقف کېدو ځای پانګي ،چاپلوسۍ،ځان ځانۍ او شخصي ګټو و نیوه.

د لیک هنر،ادب او آرټ زوال و موند.د موسیقۍ په مرۍ پښه کښېښوله شوه د ټي وي او راډیو د سرکاري ډرامو پرته هنري ډرامې له لر او بر پښتونخوا څخه یو مخ کډه وکړه د copy to paste اصطلاح او عمل د ټولو علمي، تحقیقي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخليقي ځانګوتاداو و اېست . یوې خوا ته باسیواده ځوانان د سپينو خولو ،سرو شونډو ، تورو زلفواو د سرو اننګو په ستایلو مست دي بلې خوا ته بیا د ناهیلۍ او ورکي لاري لارويان په داسي کړو وړو ،خيالونواو جاموتېر اېستل شوي دی چې د چاپېریال له بدمرغيو او د وخت له غوښتنو څخه کاڼه او ړانده په یو بل جهان کې ورک دي.

په داسي حال کې ملګري عزیزاحمد عزیز د شعر هنر د خپلي تولني دځېړني، د ځوانانو د راویښولو ، دروڼ صباوؤن د بدلون د پاره د وروستي طبقاتي جنګ د نغارې په توګه په کار راوړي. ملګری عزیز زموږ د مراعات یافته خواصواو د بې برخي خاوري سروګړو انځور په هنرمندانه ډول په لاندیني ښکلي او پاخه شعر کې داسي څرکوي:

څوک انتظار کې د خیام ځنګېږي
څوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

د پښتو ژبي او ادبیاتو د یوه زدکونکي په حیث زما د اومړي ادراک او استنتاج یوه ناچاره رایه ده چې د پښتو ژبي د اولسي ادب د منظومي برخي پلو د مذاحمتي ،رزمیه ، پرمخ تللي او د پراخ فکر له ملغلرو څخه ډک دی. البته د ېواني یا مشترک ادب د کلاسيکي شاعرانو راپه د ېخوا تر ډېره حده منظومه برخه د ذکر

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو ومطالبو پر ځنګ د ټولني د غوښتنو او اړتیاوؤ پر ځای نابلدو خیالونو، تشو روحاني کیسو، بې ځایه اخلاقي لاربښونو پړسولې ده. له هم دې علته پښتانه ځوانان او پېغلې، سپینږیري او مېندي د ټپې ، کاکړۍ غاړو او داسي نورو له خوږلت څخه خپلي خبري او ویناوي شیرینوي او زړونوته ژوري لاري پیدا کوي . نه یوائې په ماقبل منطقي مجلسونو کې بلکې په ټولو جدي بحثونو کې هم په مدلل ډول د وروستي تکان په توګه کاریږي. د پښتو ژبي دیواني اړخ منظومه برخه بیا په خپل وار ځینو سرتېرو شاعرانود خپل زړه په وینو خړوبه کړې او په سرو ګلونو یې پسوللې ده.هم دا د جرات خاوندانو ویاړمنو شاعرانو د شنو اوسرو لمبو د شغلو د ستایلوپر ځای په بل شوي اور کې د سوځېدلو خلګو چیغي او کوکي د شعر په ښه اولس ته رسولې دي.د ځپلي اولس پرهرونه یې ور ګنډلي بې وزلي یې په توان ور اړولې او ظالم په مخ کې یې پیاوړی اولس درولی دی . د استبداد خاوندان د هغوی بادار استعمار او تالي څټ نوکران یې اولس ته په ګوته کړي او بیا یې لڅ کړي او کلک یې غندلي دي ځوان ملګری عزیز هم په دا قطار کي ولاړ دی . ملګري عزیز د خپل شعر په غشي د پښتني ټولني د مسخ شوي قبیلوي جوړښت کرغېړني څېرې د خان او رجعت ناولي استثماري څلي نخښه کوي.د لویو لویو بادرانو د نظام په خلاف استثمار شوي خلګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راټولوي ځپلی اولس راپاروي د جابرانو فرسوده نظام راړنګول غواړي او په ځای يې د خوارانو د ټولنیز عدل نظام درول غواړي د خوارو بې وزلو خلګو په څنګ کې درېدل او د بادارانو له حکمه د سرغړوني په لذت او جرم ښه خبر دی ځکه خو وايي:

د مرګ په غېږ راته بله زندګي راکوي
ما د اورونو بيايي خوشحالي راکوي

ځوان شاعر د جنسي توپیر په اساس د مېرمنو کردار او د هغوی وجود یواځې د نارینه د رومانوي تسکین تر حده د رالنډولو کلک مخالف دی بیا د یوه داسي قام او اولس مېرمني چې په تاریخ کې د خپلواکۍ د مبارزې په لارکې سرونه شندلي او ویاړ يې په برخه شوی دی. او هم نن د مبارزې په ډګر کې د مېرمنو و فعالي برخي اخیستلو ته خوشبین دی. د پښتني پېغلو او مېرمنو رښتني ښکلا د هغوی په سنګار کې نه بلکې د هغو په فکري پوخوالي او مېړانه کښې ويني د بيلګې په توګه:

پېغلي يې خېژي و سنګر ته دسيالۍ دپاره
هسي نادان يم په دې سترګو کې کجل لټوم

د پښتانه اولس په ټولنه د تپل شوي ناورين او د سرونو په لو اندېښمن دی په خونړي لوبه کې ښکېل کردارونه يې په مځکه راسربېره کړي دي د پرېدېو نوکران يې تر کلکي نیوکي لاندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

کړي دي د خانانو له پلوه قام او اولس ته د ګټي او ترقۍ نه راوړلو په نسبت او پر تله د اولس په ژغورلو کې ناکامۍ او په اولس د پربديو د ناتار د نه مخنيوي په اړه قهربدلی دی په يوه قام کې د واکمنو او خوارو خلکو د ګټو او ژوندون تر منځ ژور تضاد ويني په خپل شعر کي داسي راوړي:

خانانو مځکه او اسمان دي سره څومره ليري
زموږ او ستاسو تر ميان دومره فاصله پرته ده
او نور نو د بې هنره او تر ځان محدوده واکمنو پر ځای خوار اولس ته اولسي اتل لټوي د بيلګې په توګه:

په دغه کلي کې واکمن دي بې هنره خلک
نور دې اولس صنوبر غوندي اتل لټوم
د عزيز احمد عزيز د غزلو تحليل که د شکل او مضمون د مقولې په اوزار و کړل شي نو په لنډه توګه دې پايلي ته رسېږوچې د ځوان شاعر لومړی شعري مجموعه د پښتو ژبي په مذاحمتي او مترقي ادب کې يوه ښکلې اضافه ده .شعرونه يې په تيکنيکي لحاظ په بشپړه ډول موزون او ارکان يې د پښتو شاعرۍ په عروضو برابر دي ، د شعر انداز يې ښکلی سندريز،ايجازي ، اسانه او عام فهمه دی ځيني غزلي يې ډيري په زړه پوري او په

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو غزلو کې د خورا لوړي سوییې پاخه شعرونه لري .چې زړه راکښونکی سکښت او مدعا لري.

د ځوان شاعر لومړۍ شعري مجموعه بدلون د مطالبو او موضوګانو په حواله څه محدودیت هم لري تاریخي مهمي پیښې،تاریخ جوړونکي انقلابي شخصیات،غورځنګونه او رزمونه د یادولو اړتیا لري .ناوړه رسمونه عمومي مغالطې او داسي د نوې نړۍ نوي مضامین څېړل غواړي ځوان شاعر د خپل فکري یون په ډګر کې په انتقالي دوره کې قرار لري ځیني وخت روانه ګډوډي او خونړۍ وضع د غریب اولس د انقلاب د درسګاه په توګه تعریفوي په لاندیني شعر کې یې ګورو:

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهرېدلی په غضب اخته اسمان مي خوښ دی

او بیا ځیني وخت دواکمنو په دې استبدادي او د ظلم په نظام کې د امن خوب او د سولې بیرغوونه ویني ، د مثال په توګه یې لاندینۍ بېلګه:

دلته به د امن جنډۍ جګې شي
وخت راسره داسي زمزمه وکړه

په ځوان شاعر کي داسي څرک وینم چې دی به په راتلونکي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

خپل شعري هنر ته د موضوګانو په هکله نوره ښکلا ،جدت او پراخوالی ورو وه بخښي.

په مجموعوکې ,,بدلون،، یو ښکلی زیار په تیاره کې یوه بله سپرغۍ د واکمنو د جبر په خلاف اولس ته یو تکړه رڼغ دی ,,بدلون،، یوه روښانه ډیوه ده چې د اباد اولس او سمسور هیواد لار پکښې موندل کیږي د طبقاتي جنګ او د ټولنیز عدل د مبارزې د میدان د یوه سپاهي په حیث هیله مند یم او خواهش کوم چې د ملګري عزیز د فکر لښنده نوره هم پیاوړې شي ،پوخوالی وه موندي ،لوړه او زوروره شي چې د قلم په غشي نور شعرونه او مضامین جوړ کړي طبعي ده چې لا هنري او زیات کیفیتي او پاخه شعرونه چې د ظلم او جبر د خان او رجعت دا مصنوعي زبږ هسک رانسکور کړي.

پروفیسر حمید خان

کوټه 02-01-2015

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالیاتي او مزاحمتي شاعر

د ځوان شاعر عزیز احمد عزیز دا زیار د ستایلو وړ دي چي ده خپل منظوم اثر چاپ ته چمتو کړی دی او د اد ب جهان ته یې یو نوی ګلبوټی و سپارلو.تر څو چي مي دا کتاب لوستی دی نو دا پریکړه بې ځایه نه راته ښکاري چي پکي شاعر خپل شاعرانه وجدان په هنري پسول پسوللی دی او جمالیاتي احساس یې د وخت او سستم په ستم کي هم ژوندی ساتلی دی په مشخص نظر یې جهان لید کړی دی .او بیا یې په خپل شاعرانه کمال تجسیم کړی دی. د خوار اولسونو انځورګیري یې کړې ده.

دا قسم ادبیات له ویني څښونکي فاشزم سره په مقابله کي د خپل تکامل یوه بل پړاو ته داخل شوی دی .چي دا پړاو د غښتلي سوشیالستي سستم له منځ ته راتګ څخه شرو کیږي د د غه وخت ادبیات او تیوري په ګډه او یوه سنګر کي د زیارکښو انسانانو د ګټو ژغورنه کوي او د سولې او سوشیالزم د ګلشن څارنه کوي . څه رنګه چي امپریالزم په اوسني وخت کي د خپل بحران په مرحله کي واقع دی نو د امپریالستي ادبیاتو ننی بحراني کیفیت له امپریالستي بحران څخه پرته د مطالعې وړ هم نه دی.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مترقي ادبیاتو اوتېوري ډېري ښې ځانګړتیاوي په دې کي دي چي د باداری، فیوډالی او بورژوازي ادبیاتو پر خلاف د خواریکښ انسان د حاکمیت او په بنیادي تحلیل کي د بې طبقو ټولني د جوړېدو له پاره زیار باسي مترقي ادبیات د طبقاتو د محوه کولواو له یو انسان څخه د بل انسان له استثمار څخه د خلاسي ټولني په لور بریالیتوبونه تر لاسه کوي.

د ملګري عزیز په دې شعري مجموعه کي مي بشپړه دا زیارپه نظر راغلو چي پکي د نړۍ زیارکښو ته یې دا درس وؤ چي نور د سامراج او د هغه ګوډاګیانو څخه خپل منافع او انرجي ژغورو او خپل ژوند ته به خپل جنت لټوو.

د دې ځوان شاعر په شعري ببلګه او د ده په عمومي میلان کې مي بشپړ دا احساس او د تفکراساس مي داسي محسوس کړی دی چې دی په ادبي جهان کي د هغې میتودولوژي (Methodology) او ایډیالوژي (Ideology) له پلویانو څخه دی د کومو تهیورستان (Theorists) لارښونه چې ماکسیم ګورکي او د هغه لارښود استاد ولادمیر لینن لاره په پوره متانت سره پر مخ وړي او د استادانو ځلاندو پرنسپونو(Principles) په رڼا کې د ادبیاتو د اصلي ماهیت او مضمون لا پسي روښانه کوي ځکه د استادانو اډیالوجي زموږ د وخت هغه پیاوړې اډیالوجي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

ده چې د نړۍ په خورا پېچلو سیاسي ،اقتصادي اوفلسفي حرکتونو کې موږ ته علمي حقایقو او عملي مبارزو لورى را ښودلاى شي د دې اډیالوجۍ ډېر لوى فرق له نورو سره دا دى چي ټولني ته د طبقاتي تنازع په هینداره کې ګوري.

نوې ادبي تهیوري د شاعرانو او ادیبانو د تخلیق په باب تل طبقاتي تحلیل او دریځ لري ځکه نوې ادبي تهیوري هر ادیب او شاعر جلا نه ګڼي بلکې د پرولتوري ادبیاتو منځ ته راوړونکى بدلون ،،سره زر،، لولي او باید د دوى ایجاد شوي آثار د نړۍ د ادبیاتو د پر مختیایي بهیر او هدف له پاره د لارښود حیثیت و لري.

په درناوي

شیر زمان زیارمل

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز احمد عزیز یوتاند او تکړه شاعر

شعر لیکل هر کله د یو شاعر دضمیرد نازک تخیل هغه زړه لړزونکی ږغ او سپېڅلی احساس وي چي شاعر پکي بلا خوا رِه او ترخه حقیقتونه په ډېره نرمه، خوږه ، پسته ،روانه او زړو وړونکې لهجه سره سرګند کړي وي.آن دا چي داسي رښتوني خبري چي هغه عام فهمه نشي ګرځېدای او نه یې عام وګړي په اولسي ژبه بیانولای شي خو شاعردی چي هم هغسي سختو حقایقو ته ځان جوړ کړي او په پسته ژبه یې و اولس ته په حساسه او سالمه توګه و رسوي.له هم دې کبله و شاعر ته د قام سترګي هم ویلای شو.

که څه هم یو خوا ته د پښتو ادب دا وخت له نېکه مرغه بلا شاعران او چوپړ وهونکي لري.نو بلې خوا ته د ډېرو سترو لیکوالانو له خولې دا ټکي هم راوځي چي و پښتو ته نور د نثر اړتیا ده باید شاعران له خپل شعري ذوق سره سره و نثر ته هم مخه کړي.دا خبره به زه تر یو حده تاید کړم خو چي کله سړی د داسي تکړه او تاند شاعر وه هڅانده او نازک خیاله شاعري ته خیال وکړي او په ډیر غور یې و وایي نو زما په خیال د داسي شاعر په شعر کي هغه د نثر خوند او تنده هم پوره او ماته شي. نو بیا نشو کولای چي هغه پورتنۍ خبره سل په سل کي تائید کړو. ولي چي کوم کس د

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر په نغمیزه ژبه کوم څه ښومري په خوند بیانولای شي چي هم خوند وي او هم مقصدیت وي نو باید بیاهغه شاعر نور هم پر دغه کار په دغه لیکه کي تشویق کړل شي. او ورسره یې ملا ټینګه کړل شي .خو د نثر اهمیت هم په دې نه کمیږي او خپل اهمیت به په داسي شاعري لا نور پیاوړی کړي ولي چي په نثر کي د ډیر تریخ حقیقت بیانولو پر ځای چي د شعرحواله ورکړل شي نو زیات جامعت و مومي.

په هم دغه نغمیزه او ښکانده شاعرانو کي یو عزیز احمدعزیز در یادوم چي دا وخت یې عمر هم بس۲۵ کاله دی ،خو په دې کم عُمری کي یې په ډیره خوږه ژبه د شعر د تخیل او تخلیق ویاړتر لاسه کړی دی. اودا چې لومړی شعري ټولګه یې وچاپ ته تیاره ده چي نوم یې ورله «**بدلـــــــون**» غوره کړی دی. هم زه به یې دا لویه نیکمرغي و بولم.ولي چي عزیزاحمد عزیز وخپل شعر ته یو ټولنیزفکري او فني شکل لري او زما په اند که یې نور هم تشویق کړو نو نژدې ده چي مووږبه و پښتو ادب ته یو بل جوهر وموندو.لکه ستر خوشحال بابا چي وایي:

چې غوټې پسي وهې په لاس به درشي
چا وَیل چې په دریاب کې ګوهر نشته

د عزیز احمد عزیز وشاعري ته که په هر اړخیزه ډول ځیر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوډېر څه به په لاس راشي خو په دې اړه چې دعزیز په شاعري
څومره زه پوهېږم او په ژور نظر مې لوستې ده نو داسې جوتیږي
چې په دې شاعر کې د شعر لیکلو او ویلود تخلیق قوت شته او
هم یې د شعر فني اړخونه پوره دي.خو که بیا څه کمې پکښې هم
وي نو د هغه په هکله به دومره ووایم چې (دښایستې یو عیب نه
عیب دی)او که بیا یې د نظر او خیال وخواته راشو نو د عزیز په
شاعري کې نازک خیالي ،جمالیات ، طبقاتي توپیر او ورسره
روایتي اړخ هم شتون لري ،او بلې خوا ته ټولنیزه بې انصافي ،
قبایلي تضادات او مذهبي کاروباري اپروچ ته هم د تنقید په نظر
کتل شوي دي چې نن سبا یې زموږ په ټولنه کې په خلاف د تبلیغ
کولوزیات ارزښت دی.اوکه و ګورو نو زموږ ټول لیکوالان هم په
خپلو لیکنو او شعرونو کې د دې ټولنیزیوالي تبلیغ روان کړی
دی او ورباندي زیات زور اچوي چې د عام اولس فکر راواړوي
چې د ټولني د بنسټیزوستونځوچاره کول په څه کې ده؟ او له دې
سره سره د عزیز شاعري نور هم ګڼشمیر موضوعات لري چې زه به
هڅه کوم او و توانیږم چې په دې لیکنه کې یې راغونډکړم سره د
ده دشعر په اثبات . لکه څنګه چې عزیز په ټولنه کې و هغو
مخورو ته ګوته نیسي کوم چې هغوی د خپلو ځانونو او بچانو د
ژغورلو له پاره د بل د کور ځوانان او وګړي په ناجایزه توګه د
جنګ مېدان ته لېږي او نوم یې ورله د غزا ورکړی دی.او شاعرېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو باندي تنقید کوي اوورسره و خپلو پښتنو ته د یووالي ږغ کوي او د نفرت اوکرکي څخه کرکه کوي .په هم دې اړه د عزیز د شعرنمونې څه په دې ډول رانقلوم:

ځوانان لیږي او دی په خپله پرنغري پاتیږي
دا مي یقین دی او دغسي له فرمانه ښکاري
باید چي یو شو د نفاق اورونه مړه کړو زیاته
کنې عزیزه! بېقدري مو را روانه ښکاري

او بلي خواته عزیز هغه انسانان هم تر انتقاد لاندي کړي دي کوم چا چي زموږ په ټولنه کي د مذهب غلط پرچارکړی او و نړی ته یې بد ایسوي ،یوازي مذهب د ځان په شخصي ګټه تماموي او ورسره هغه مذهبي ټیکه دارن په ګوته کوي چي ټول عمر یې مذهب د دربار ماتحت جوړ کړی وي. نو عزیز ورپسي ډیر په ځیرنیز ډول ګرځي او ورته په تنقیدي نظر ګوري ، څه داسي یې په ګوته کوي:

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټي کوي
غاړي تازه کړي آیاتونه د قرآن و وایي
مُلا په ورځ کي زما د حق غاصب دی
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل ځاي خو د استعمار و خواته هم ګوته نیسي چې د خلګواستحصال د ملا یا خان په جامه کې تر سره کوي اوخان و ملا دواړه د یوې غارې ماران بولي.چې دا هم زموږ د ټولنې یوه ستره غمیزه ده چې ساده اولس مو په رنګ رنګ بې ځایه ښایستو شعارونو غولېدلی دی او لا یې نوراستعماري لاسونه غولول غواړي نو عزیز یې داسې په خپل شعري هنر رابښکاره کوي:

د ایمان شمعه دې مړه وه ځکه ولاړې
چې دې پرېښودل سنګر او میدان دواړه
په شپه کې راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي
دلته د حق ژبه ګونګۍ عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبرې

بل ځای بیا په ټولنه کې د بې انصافۍ او بې معیاره قوانینو ته هم بد وایي او د خپل قام خواخوږي سرګندوي او له دې سره سره خپل قام دسولې اوامن قام بولي کوم چې ټولې نړۍ د جنګ میدان د هغو وطن جوړ کړی دی:

څوک انتظارکښې دخیام ځنګېږي
څوک بیا په هیله دکوثر ویده دی

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمدعزیز

نوروته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چي نهر ویده دی
د سولي خلک جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مي په کابل ګډه شوه

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو و متلونو ته هم تر خپله وسه ځاي ورکوي او د خپلو تیرو اتلانو وخبرو ته هم غوږ نیسي او په داسي شکل یې بیانوي:

خپله خوله کلا ده هم بلا خلګو
نه یم په خبر خو پښتانه وایي
زه عزیز له ژونده ځکه ستړی یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وایي

خو تر ټولو مهم اولوی احساس چي دځپلي اولس د راویښولو له پاره لري په ټولنه کي د انصاف له پاره خلک راو پاروي او ورته په ډاډه زړه د خپل ځپل شوي اولس او د قام د مشرانو په منځ کي چي کوم معاشي فرق شتون لري هغه په ګوته کوي او دا معاشي فرق په ډیره سالمه او خوږه لهجه بیانوي او دا معاشي توپیر و ټولنه ته ور ښکاره کوي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

موږ خو یې سر و کال په خوله ګرځوو
ستا سو پر کلي خو روژه تېره شوه
په لوږه، تنده غریب شپه تېره کړه
په ببغمۍ باندي سالار ویده شو

عزیز په خپله شاعري کې له وطن سره هم خورا زښته مینه سرګندوي ، د وطن هر بوټی ،کاڼي او لعلونه ښه ایسوي او د هیڅ وطن پر محلونو خپله جونګړو نه سودا کوي .او که هرڅو ښه او بد حالات یې پر وطن راځي خو دی یې و مقابلې ته تیار دی او نه غواړي چي وطن دي د پریدیو په شکیل کي راشي او پریدي دي باچاهي پرې وکړي .او دخپل وطن مظلومیت هم د بل تر باچاهۍ ښه او ویاړمن بولي .د نورو وطنونو په بدله کي خپل وطن ښه ستایي او خپل وطن د ځان له پاره غنیمت لولي .عزیز چي په دومره کم عمري کي دی هم ځان د نورو هیوادونو د وګړو سیال بولي او هیڅ په خپل خوارږه وطن او دخاپوړو پرځای د تور داغ لګولو زغم نه لري بلکې پکې د امن راوستلو تلوسه لري .لکه چي وایي:

د هـــر وطن حسن ستایلو لــه وي خپل شاعـــران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنيا يوه ده په سلا مو ولي
تاريخ د ګراني پښتونخوا مو ولي
زه پرې خوشحال يم خو دا نه چي جنازې ترې باسم
ماته د امن او د ميني پښتونخوا په کار ده

او يو بل شی چي د عزيز و شاعري ته يې ځانګړتيا ورکړې ده هغه (سترګي) دي .چي دا يو توری ډېر زيات کارول شوی دی او په رښتيا هم په هرهغه شعر چي سترګي توری پکي کارول شوی وي ډيرپه پسته او خوږه ژبه پکي رانغښتل شوی دی او واقعاً يې هم و هغه شعر يا غزل ته ځانګړتيا ورکړې وي. او د عزيز په شاعري کي د يو خاص علامت په توګه ښکاري چي ورته په شاعري کي علامت نګاري ويل کيږي د بيلګي په توګه:

زړه کښې خو مي ته يې او ستا سترګي دي
ياره ښايستې دي رښتيا سترګي دي
زه دي په اېرې اېرې کړم ياره چي
سرې لمبې اورونه که دا سترګي دي
ماته وايي هيڅ حال به ته نه وايې
زه يې ځنګه پټ کړمه زما سترګي دي

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مي ستا په پښتنو سترګو کي
بلا مزې دي په دې دوو سترګو کي
ځومري حیا او رنګیني پرته ده
ستا مهذبو ښایستو سترګو کي
خلګو له ما نه به ګیلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترګو کي
ځکه خو نه اوړي نظر له تا نه
مینه دي ډېره ده په مړو سترګو کي
عزیز چي داسي له دنیا جلا یم
فکر مي اړ دی په هغو سترګو کي

ولي چي په عامه توګه کله یو شاعر زیات یو توری یا لفظ یا د یو شي نوم په یوه غزل کي زیات رانغاړي نو هغه غزل بیخونده شي خو عزیز په کارولو سره زیات خوند او خوږوالی پکي پیدا کړی دی.

عزیز په خپله شاعري کي د پښتو ژبي نورنومو ړي شاعران هم ستایلي دي او داسي ښکاري لکه چي د پښتو په شاعرانو کي یې د نورو شاعرانو په پرتله دا یاد کړي شاعران ډېر خوښ وي او د شعر په نغمیزه ژبه یې و قام ته ور ښکاره کړي دي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما و ژبه ته يې مينه او ښکلا ورکړې
درويش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی
اوس به راشو د يو ځوان شاعرو ځوانه شاعري ته چې په خپل وخت کي او د ځوانۍ په تاندو شپو کي شاعر کومه شاعري کوي او ورته د هغو وګړو مخ را اړوي کومو وګرو ته چې د ميني او رومانس دردونه رسيدلي وي او د شاعرۍ په ژبه موږ ورته نازکخيالي يا جماليات وايو.په رښتيا هم عزيز خپله شاعري په دې زرين او ښايسته شال هم ناوې کړې ده او و خپله شاعرۍ ته يې د ناوي د لومړۍ ورځي زړه راکښونکي خالونه هم ايښي دي او دا نازکخيالي يې هم په ډېر ښايسته انځوريز شکل شاعرانه کړې ده او يقيناً به ورته د هر يوه ويونکي زړه هڅېږي.او دا خيال يې له هيڅ شاعرسره په تړاو کي نه راولم ولي چي عزيز په دې خيال کي يوازي خپله دميني لړۍ راټوله کړې ده ،په هم دې وجه يې ځانګړتيا په برخه ده، په ټوله شاعري کي يې د ميني شاعري کړې زياته ليکلې ده او مينه يې د خپل ژوند يوائې هغه مقدس او پاک مقصد ګرځولی دی او د ژوند هر څه چي کوي د ميني په پيمانه کي يې غواړي او مينه د ژوند داسي بامقصده احسا س لولي چي به غير د ميني د ژوند کړه وړه ورته نيمګړي ښکاري. د ميني شاعري د عزيز و ټوله شاعري ته لا ځلا او ښکلا و ربخښلې ده.نوراځی په دې هکله يې هم شعري نمونې ولولو:

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

خدایه سهار نه کړې جُدا به شو مونږ
په پسته غبږ کې مې دلبر ویده دی
اوس په تنکۍ ځواني کې ګډه شوله
اوس یې مستي ده د ښو پر کلي
ستا پر جمال یې لیکم جانه پر ښکلا یې لیکم
ما چې غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم
لا خو یې و پالي د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګي غلا نه کوي

د میني په دونیا کي عزیز په خپله د خپل محبوب په وړاندي هیڅ کله دا نه خوښوي چي ځان د محبوب په مخ کي بې وسه ثابت کړي او هر وخت داسي انځوروي چي دی ورته ځان محتاج وګڼي بلکې هر وخت په دې هڅه کي دی چي پر محبوب باندي ځان ګران کړي او هغه یې په مینه و پسولي او په مینه کي د خپل محبوب له مخي تکبر او غرور ښکاره کړي که څه هم داسي نه شي کیداي خو د محبوب ځان ته را جلبولو یوه ښه لاره یې غوره کړې ده چي پر محبوب نور هم ځان ګران کړي او نور یې وه نازوي. عزیز هر کله په مینه کي د دې ادا ډیره تلوسه لري چي د میني بار نور هم پر ځان واړوي او تل ورسره محبوب زیاته مینه وکړي د هغې وجه هم دا ده چي دی په خپله ډیره زیاته مینه و خپل محبوب ته

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربخښي تش د لباسي میني هیڅ نه دی قایله.یعني په مینه کي غرور او نازونه ډیر خوښوي چي له دې کبله به ورته د نازونو او اداګانو شاعر و وایم.د بیلګي په توګه.

ما یې پر لاس عزیز لیکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم
عزیز به نور پر ځنګانه ویده ووم
هغې ویل خوب دي تنها نه کوي
اوښکلني سترګي له ظالم دستوره راله وايي
عزیزه! زه به درته ډیري کوم دعا مه راځه

عزیز په خپله شاعري کي د ټولني و هر اړخ ته پام کړی دی او په خاصه توګه یې په ټولنه کي د معاشي توپیر او د ټولنیز توپیر ډیرزیات غندلي دي او د داسي نظریاتو او نظام یې په ډیره ښایسته او مدلیله توګه غندنه کړې ،د کوم له وجي چي په ټولنه کي د لوړي طبقې له لاسه پر لاندي طبقه ډیر زیاتوب کیږي او هیڅ څوک یې په دې لاره کي نه دي معاف کړي لکه په خاصه توګه یې د ظالم نظام ملګري هغه که خان وي که مُلا وي او که نور قامي مشران چي کوم څوک د غاصبانو یا ظالم نظام ملګرتیا کوي. یعني و هیڅ چا ته یې دا حق نه دی ورکړی چي هغه دي په زور او ظلم د مظلوم او محکوم حق و وهي.

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمدعزيز

عزيز په خپله شاعري کې د غزل څخه پرته و نظم ته هم ځای ورکړی دی او تر خپله وسه يې ډير ښه نظمونه ليکلي دي او د نظم پر دوو اصنافو يې کار کړی دی يعني سپين يا ازاد نظم او پابند نظم باندي يې کار کړی دی نظمونه يې هم تر زياته حده د شعر په فني تول پوره دي خو د ،،بدلون،، ،اوس هغه د وير کلی دی ،، ،،يوه ګيله او مدعا ،، يې ډېر ښه او جالبه نظمونه دي.
له دې سره د عزيز په شاعري کې يوه کمي محسوسيږي هغه دا چي په زياتو شعرونو کې د اردو ،فارسي او مات ګوډ عربي ژبي ټکي کارول شوي دي چي ځاي په ځای يې د شعر سپيڅلتيا او سادګي ته هم څه زيان رسولی دی. خوزه په دې هيله يم چي دا کمي به هم له وخته سره له منځه وباسي.نورنو تاسو او دعزيز د شاعری په منځ کې ځان نه خنډوم او قضاوت هم وتاسو درنو لوستونکو ته پريږدم.خداي دي د عزيز په شاعري کې لا ښکلا او ښايست راولي د ده د تل برياليتوب او پرمختګ په هيله.

په مينه او درنښت

محب الله ښېراز

پښتو ادبي ټولنه کلاسيف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به څه وؤ وایم

ترهر څه د مخه په دې شکر اېستل په کار دي چي د پښتو ادب لمن دا وخت ډېره پراخه او غني ده .او ډېرداسي انسانان دې خاوري زېږولي دي چي له پښتو ژبي او قام سره بېکچه مينه لري .او له يوه اړخه هم دا انسانان خپله خوږه ژبه خوارېدو ته نه پرېږدي.که څه هم په دې وطن کي دا پوره هڅه کيږي چي موږ له خپلي ژبي ډېر بيرته پاتې شو په مکتبونو ،عدالتونو او دوترونو کي په پښتو ژبه ليک لوست څه چي وئيل يې هم لويه ګناه بلل کيږي آن تر دې چي د دوږخ ژبه يې ورته وئيلي دي.

له دې ټولو بنديزونو سره سره د شاعرانو او ليکوالانو جمِ غفير دی،ډېر لېوني بې غرضه د دې ژبي خدمت نه يوازي کوي بلکې پر ځان يې فرض لولي. د شاعرانو په دې جمله کي ما هم خپله ونډه اخيستې ده او په داسي حال کي مي شعري ټولګه چمتو کړې ده،چي ټول وطن د تباهئ او بربادئ سره مخ دی . ټول قام شل او د ظلم و بربريت ښکار دی.

په خپل ۲۵ کاله ژوند کي چي مي څه ليدلي او کتلي دي ، د ټولني ډېر وېرونکی او زخمي زخمي تصوير په نظر راځي مکتبونه په بارودو الوزي واړه واړه ماشومان په مړدکو سوري کيږي د وطن ټول غرونه او سيندونه د نورو په واک و اختيار دي او په لکونو انسانان د مرګ شومه شول. او دا عمل نن هم په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین سترګی روان دی. د انساني ویني هیڅ قیمت او ارزښت نشته.
ما خپله شاعري چې څومره کړې ده ښکاره خبره ده د داسي حالاتو اغېزه به ضرور لري تقریباً د شپاړسو کلونو وم چې د پښتو ژبي کتابونه مي لوستل او له دې سره مي خپله هم ماته ګوډه شاعري کوله.تر ډېره مي خپله شاعري له ځانه سره پټه ساتله خو بیا د ځینو ملګرو په مرسته او لارښوونه مي د شاعری باقاعده پیل د کلاسیف الله د شاعرانو ملګرو سره د ,,پښتو ادبي ټولني،، څخه وکړی.
د ملګرو ډاډ او حوصلې راکولو دومره توانا کړم چې نن مي شعري ټولګه چاپ ته چمتو کړې ده.شاعري مي ښه ده او که بده؟ په معیار پوره ده او که نه؟ دا قضاوت تاسو ته پرېږدم خو دومره ده چې تر حاضر ساعته مي چې څومره توان وؤ دا مي کړی دی.
هڅه مي کړې ده چې د خپل دانش او خام عقل برابر د سماج ټولي ناخوالي،طبقاتي تفاوت ،جبري استحصال،قامي مظلومیت ،مُلایت او قبایلي ناولي رسومات او نوري ټولي غمیزي په ګوته کړم چې د دې وخت انسانان ورسره مخ دي.
پخپله شاعري کي مي دخپل ژوندانه تودې،سړې د جانان جفا او وفا ، د هجربادونه، د وصل ماښامونه او د میني ارزښت ته پکي بشپړه ځای ورکړی دی. د مطلق شاعر په حیث مي هڅه کړې ده

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د ژوند لوړي ژوري په شاعرانه آدابو کي و پسولم او د جمالیاتي احساس هغه تنده چي په ژوند کي باید وي د هغه احساس ترجماني او تجسیم و کړم.

مننه

د خپلو ادبي ملګرو انور انور،نواز قایل، کلیم الله کلیم،خلاق ودان،ستارزېری، خدائیداد شبګیر،محِب محسن، عالم عادل، سلام کاکړ ،ظفرفدا، ګلزار عاصم، لعَل محمد عاصم، حبیب ثاقب، سمیع خوشحال ،حلیم کاکړ او زین الله کلیوال ډېره زیاته مننه کوم چي د شاعرۍ په اصلاح کي یې مرسته راسره کړې ده ، د میني یې پوره وړی یم.

مننه

د خپل سیاسي او محترم ملګري سید اکبر کاکړ او هغو ټولو ګوندي ملګرو زښته مننه کوم چي زما سیاسي او نظریاتي اصلاح یې کړې ده او د ژوند په هر ډګر کي یې کلکه ملګرتیا

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمدعزیز

راسره کړې ده .او د ملګري احسان الله میرزیي د زړه له تله کورودانی کوم چې د کتاب د مالي لګښت په چارو کې یې راسره ډېره مرسته کړې ده.

مننه

د کلاسیف الله د سیمي د تکړه سندرغاړو لکه امین شباب،بشرمل کاکړ،رحمت واقف او روزي خان شوق کور ودانی کوم چې په خپلو ښایسته اوازونو یې زما شاعري زمزمه کړې ده.

په مینه

عزیزاحمد عزیز

پښتو ادبي ټولنه کلا سیف الله

❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

دا فرسوده مړ د لویانو نظام
د زورورو جاېرانو نظام
د ځو بې رحمه شیطاناتو نظام
د ځناورو دلالانو نظام
چیري چي ګټه څو ماړه پړسوي
چیري چي هر اسراحت خان ته نصیب
چیري چي خوار ته ژوندون شین تاورین دی
د دنیا خوند او خوږلت خان ته نصیب
چیري چي ظلم وي ظلمت اوسیږي
چیري چي قدر د بشر نه کیږي
چي و لوړپوړو ته هر څه ور رسي
داسي نور ګران دی نور وخت تر نه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې نظامه بغاوت پکار دی
دې کې ساه تنګه د خوارانو خلکو
دا په هیڅ شکل د منلو نه دی
بس په یو ځای شئ ژیارکښانو خلکو
د مزدور ټنډه پاکول په کار دي
د جبر مخته درېدل په کار دي
د نفرت لیکې ختمول په کار دي
شمعه د علم بلول په کار دي
له غلامۍ نه ځان ایستل په کار دي
له هره لورې پاسېدل په کار دي
دا ځناور رسوا کول په کار دي
تر خپل مرامه رسېدل په کار دي
چې سره یو رنګ انساني ژوندون شي
داسې بدلون ته لاره وړل په کار دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

په دنیا څه کوم که ځپل که راته ځان و وایي
خدای خو دي وکړي چي جانان راته جانان و وایي

د څو غټانو درباریان دي ورله ګټي کوي
غاړي تازه کړي ایاتونه د قرآن و وایي

زما ایمان دی چي د خوار سړي اواز اُچت کړم
ته خو هغه کوې چي څه درته خانان و وایي

په ځان کي و ګورم چي خوله یې پې شوه خطا که څنګه؟
هغه تجلیٰ چي راته کله ګران و وایي

خپله خو تاته ښکاري پره یم خو زه چیري منم
هله منم چي قصیده دي غریبان و وایي

د ژوند په کلي کي **عزیزه**! لا بې برخي نه یو
داسي څوک شته چي د خوارانو د ارمان و وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هیڅ نظر پر ما د احسان نه لري
زړه لکه چې هغه جانان نه لري

هغه چې په ځیرو جامو ګرځېدل
ئن هم خواروزار دي اسمان نه لري

زړه مې غواړي ووینم یو داسې کَس
څوک چې په دنیا کې ارمان نه لري

ته چې یې تواف ته هره ورځ راځې
دوئ یوه خویه د انسان نه لري

چاچې هم رټلي وو دا خوار اولس
ګوره نن په غاړه ګرېوان نه لري

ما عزیز چې څومره شکلي ولیدل
هیڅ څوک ستا په رنګه چشمان نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیا مې ژوندون احساس کړو پیا مو سره روغه وشوه
یاره خوب وینم که رښتیا مو سره روغه وشوه

نه څوک راغلي دي نه پړ مالوم نه وړ مالوم دی
بې له خاڼانو بې مُلا مو سره روغه وشوه

موږ په خندا کې یو له بله مرور شو سره
موږ مخامخ شو په ژړا مو سره روغه وشوه

پیا به بدلون راځي چې ظلم د هیڅ چا نه منو
که خواران یو ږغ شو پر دا مو سره روغه وشوه

څه غچ دي واخیست د خوار قام د بربادۍ د بدل
څوک مو تر میان ناست وؤ پر چا مو سره روغه وشوه

جانان وئیلو عزیز نور یواځې نه پرېږدمه
که خدای پر یو ځای کړو او لا مو سره روغه وشوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

کم یو تورتم چې پر جهان یادیږي
دلته وجود لري هر آن یادیږي

څه د حالاتو مجبوری به لرم
ګنې خدای شته ډېر مې جانان یادیږي

چې تر سهاره به موږ دواړو شمېرل
کله دې ستوري د اسمان یادیږي؟

خپله دې هم پر دنیا څه کړي دي؟
که دې تش نوم د خوشحال خان یادیږي

دلته د بل په غم څوک نه دي خبر
دلته و هر چاته خپل ځان یادیږي

چې د ځپلي قام په غم غمجن وو
نن راته ډېر هغه انسان یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه په څنګ هنر دي و نازاوو
ساده عزیز مي په ایمان یادیږي

څلورشعرونه

لږ خو یې پوی کړه یم ستومانه ما له خوبه پاسي
غزل خیالونه دي جانانه ما له خوبه پاسي

په ډکو سترګو ورته ګورمه یواځې ناست یم
ستا تصویرونه پر ما ګرانه ما له خوبه پاسي

هغه یې نه مني د خپلو سترګو زور نه مني
ته پرې ګواه اوسه اسمانه ما له خوبه پاسي

ستا پرندي سترګې نازولي کاته تیر باڼوګان
ته راخیر نه یې قربانه ما له خوبه پاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستا په باب لیکم خوندوره شي څو ورځي کیږي
هره خبره دي سندره شي څو ورځي کیږي

لکه چي نور یې لمسوي خو ځکه داسي کوي
اپله پر نه ګای مرووره شي څو ورځي کیږي

ګرانه یې تا چي شوم معیوب یم له هر څه و وتم
لکه مرغه چي بې وزره شي څو ورځي کیږي

خدای مه کړه کور یې لکه بیا زما پر سر وهلې
مخ رانه پټ کړي په لار تره شي څو ورځي کیږي

بیا پر منبر وعظ د قتلو کوي او بیا مو وژني
بیا مي تر غوږ هغه خبره شي څو ورځي کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لاري مل مي وؤ پر ښنګ به مي روان وؤ **عزیز**
کاش که جانان و وایي یو وخت مي جانان وؤ **عزیز**

وئیل یې نن و رقیبانو ته خبر شومه زه
نور نه پوهیږم خو له زړه راباندي ګران وؤ **عزیز**

پر نه خبره به یې زړه بدیږي هم ښه کیږي
عجب ساده وؤ عجیبه غونډي انسان وؤ **عزیز**

که د حالاتو مجبوري نه وائ هغې به وئیل
داسي به نه وؤ والله سم به مي په ځان وؤ **عزیز**

ماته یې و وئیل چي نور دي په پاک خدای سپارمه
بیرته به رالو او پر خپل ګای به پښیمان وؤ **عزیز**

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحیا ټادر يې واغوست زما مينه پښتنه شوه
مستي هيلي مي شوې ځواني لا مي نوره تلوسه شوه

اوس دي ياد دي که دي هېر دي تا به دا راته وئيلې
بس تر مرګه پوري ستا يم دا مي تا سره وعده شوه

ناخبر جنتي وروره چي دوزخ دي راته جوړ کړو
دغه تکه سپينه توره دي د چا په وينو سره شوه

توري خاوري شول قتا شول د هغې مور ارمانونه
ئن د زوئ په وينو سره ده ئن يې پوري دروازه شوه

زه دي پېژنم مختوره چي د چا د لاري مل يې
ئن دي بيا بادار راضي کړی ئن دي بيا تبۍ توده شوه

چي تر اوسه لوی قاتل وؤ چي تر اوسه ګناهکار وؤ
ئن د هغه سړي مل يې اوس دي هغه ژبه زده شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي عزیز باندي مئین دی چي مدام ورپسي ژاړي
له هغه بام څخه وګورئ هغه پېغله ښکاره شوه

دري شعرونه

لکه جنت کي چي روان یم له دنیا نه لاړ شم
ستاسو تر کلي چي زه کله هم جانانه لاړ شم

خلک دي ټول د کوڅې وائي دلته بیا مه راځه
لېږ مي دي پوئ کړي چي زه څه رنګه له ځانه لاړ شم

په جانانه غېږ کي یې دا رنګه سکون درلودئ
زړه مي بیا نه غوښت چي له ګران افغانستانه لاړ شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

کله ګلاب کله لمبه شي جانان
بلا مزې وي چې غُصه شي جانان

دلته مي خیال او ځان له واکه وځي
کله چي هلته راښکاره شي جانان

د عشق جهان کي بلا زړه ته تېر دی
کله غزل کله ټپه شي جانان

زه چي پر خپل ژوندانه فکر وکړم
یوه حسینه شان کیسه شي جانان

په داسي حال کي زندګي تېروو
کله ترې زه کله خفه شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دلته څنګه بانه* وکړي هلته څنګه محفل جوړ کړي
دلته زخم زخم راکړي هلته ګُل په اوربل جوړ کړي

د خالق قدرت ته ګورم او بیا زه ورته حېران شم
چاته څرنګه ژوند ورکړي چاته څنګه اجل جوړ کړي؟

په هغه ورځ پېښي زیاته نازنینه ښایسته وي
لپونۍ چي سینګار وکړي ښکلی ځان لکه ګُل جوړ کړي

خداي دي دلته له غمونو ښایسته پېښور ساتي
هم دي هلته د خیالونو نازولی کابل جوړ کړي

کله کله مي ورخپل کړي ما جانان په زړه کي ساتي
کله کله انکار وکړي بیا د نه راتلو چل جوړ کړي

هغه اوس یواځي نه دی اوس یې ځان سره سات تېر دی
ستا **عزیز** په شپه کي کښېني دسلګو نه غزل جوړ کړي

*بانه: د عذر یا بهانې ته وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هغسي ځوانه او هغسي ښې تازه ګرځوم
د زړه په کور کې به جانانه ستا ښېره ګرځوم

چې دې پدرنګو ته وروښییم دا خپل رنګونه
نو ځکه زه ورپسې لاس کې آینه ګرځوم

سترګې یې ډکې شوې له اوښکو په نه زړه یې ویل
جانانه شوم ډېره ناوخته دروازه ګرځوم

قسم مې کړې درته شپخه چې منم به دې نه
که خولې ته راشې هزار ځله خو توبه ګرځوم

عزیزه! سر ځې او که مال خو پروا نه پرې کووم
له دې چوکاټ او له دې کوره به لمبه ګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

بې وسه ګورم د دِلبر کلي ته
د نازنین یار مرور کلي ته

هیڅ پکښې نه وو بس سپېره پاتـه وه
په اُمید لاړم د ګودر کلي ته

ډېر مظلومان به دې تر غاړه نیسي
که ته حاضر شوې د محشر کلي ته

کاڼي په لاس مې غریبان لیدلي
په لځو پښو د زورَوَر کلي ته

بیا مې توبه ده یاره نه به راځم
ستا د تهمت و ستمګر کلي ته

ستا د وصال به ډېر سوالونه کوم
عزیز که لاړم د سرور کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمرونه تېر شو چې جُدا یو بس دی روغه کوو
هسې د خلکو د خندا یو بس دی روغه کوو

هغه رقیب مختور ته وګوره خوشحال په مونږه
چې تهمتونه سره وایو بس دی روغه کوو

هغه دې یاد دي یو بې بله په مو ته وؤ وخت تر
لیرې د نورو په رضا یو بس دی روغه کوو

تر څو به داسې د پرپدیو په پنجو کې ګیر یو
تر څو به داسې پښوا یو بس دی روغه کوو

زما د سر دښمنان ټول سره را جمع کړه بیا
وایه عزیزه! چې موږ ستا یو بس دی روغه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

که دي شوم بیا پر سترګو دوؤ برابر
درځم په در لره پر پښو برابر

ما ویل زړه مي ستا له غمه شین دی
ده ویل دا به شي ورو ورو برابر

د قلم ژبه هله خوند پیدا کړي
چي شي په ژوند پر حادثو برابر

چي سره یو کړي دا پیوزله مخلوق
منم دي هله پر پښتو برابر

چي د وصال په جام یې ته کړي اوبه
عزیز به ته شي ترهغو برابر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورشعروڼه

زړه مې ناڅاپه په درزا شولو پرون ماځیګر
هېر به مې نشي تر قیامته د جنون ماځیګر

لکه د کال په شاني اوږد شي ما لیدلي خپله
خداي دې ځِن ساتي هر سړی ګران د پېلتون ماځیګر

موږ یې په وینو رنګولي یو په هره ورځ کې
موږ یې نه پېژنو چې څه وي د سکون ماځیګر

هغه د چا په غم کې ډوب وو چې مدام یې ژړل
هغه چې ایښي به یې سر وو پر زنګون ماځیګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

د زړه په کور کې مې هغسې ارمان پیا پاته شو
مکمل نه شولو تصویر د جانان پیا پاته شو

د جبر کوم سیلاب چې راغلئ زه او ته یې یوړو
مُلا هم څنډې ته ولاړ وو او خان پیا پاته شو

چې د یتیم پر اننګو به اوښکو لیکه وکړه
ما ویل را ړنګ به شي خو ګوره اسمان پیا پاته شو

پیا مې د خپل خلوص په پیه باندې دا وګټل
پیا له ملګرو شوم جلا او کاروان پیا پاته شو

جبر که څه هم بدل شوی خو کم شوی نه دی

هر څه د لویو دي **عزیزه**! خواران پیا پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

د زړونو خوښي خو چلا چلا دي
د جانان سترګي له هر چا چلا دي

راته يېږ وويل په مرګ به درځم
په ژوندون لاري زما و ستا چلا دي

ته په محل زه په جونګړه کي ناست
کړي چي تا، کړي چي ما چلا دي

هغه دقام د حق راوړونکي خلګ
هغه له دغو په رښتيا چلا دي

عزیز د يار په زړه کي کور جوړوم
ځکه خواری مي له دنيا چلا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمرګ په غېږ کي راله بله زندګي راکوي
ما د اورونو په لار بیاییي خوشحالي راکوي

وخت برابر دی چي سودا ورسره وکړمه زه
محبوبا غواړي رانه زړه، راله ځواني راکوي

ارمان یې دا دی چي له ګوتو مي قلم وباسي
هغه یې دا ده چي ټوپک راله دستي راکوي

د ده چي خوښه وي نو هر څه په اسانه یوسي
خو ماته خپل حق لا په سوال او په زاري راکوي

عزیزه! دلته وینم زه چي ورور د ورور دښمن دي
داسي څوک نشته چي به درس د ورورولي راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

داچي دغم پلنډه زما په سر ده
ستا له تهمته مي آشنا په سر ده

پټ د سینې په حال یې ځان کړه خبر
سپینه پګړی خو د هر چا په سر ده

ځکه مو اوس د صبر څاک نیولی
د هر چا طمعه د سبا په سر ده

د ځلاند ستورو په شان ډیر اشنایه
ستا دښایست خو انتها په سر ده

زما د خوار قسمت به دا حاصل وو
چي ستا خندا زما ژړا په سر ده

شاعران نور دي چي شعرونه لیکي
عزیزه! ستا هسي سودا په سر ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستا پر جمال یې لیکم ځانه پر ښکلا یې لیکم
ما چې غزل کله لیکلې ده پر تا یې لیکم

که به دروغ لیکم مولا مې دې ګونګی کړي خلګو
یوه ټپه لیکم یو بیت لیکم رښتیا یې لیکم

که چیرې و وینم چې ظلم پر مظلوم روان وي
دا مې یقین دا مې ایمان دی خامخا یې لیکم

د هر وطن حسن ستایلو له وې خپل شاعران
زه خپل ښایست لیکم پر لویه پښتونخوا یې لیکم

ما یې پر لاس **عزیز** لیکلی نوم خراب کړو ور نه
هغې خندل وئیل یې بیا ورځمه بیا یې لیکم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

زه یې د مخ په آئینه کې ورک شوم
که یې د زلفو تارپکه کې ورک شوم

بیا د راتګ امید مې نسته خلقه!
په داسې کور داسې جلوه کې ورک شوم

زما دهیلو غوټۍ مړې کړې خزان
زه په ناترسه زمانه کې ورک شوم

اول مې څرک کاوؤ زه لمر پېژندم
هغه غمی یم په اپره کې ورک شوم

له خپله ځانه او دنیا بې خبر
ستا دښایست په سلسله کې ورک شوم

عزیز په دې باندې ډېر فخر کوم
د ادیبانو په جُمله کې ورک شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډک محفل کې هم اېکړ یمه څه داسې کار دی
په ژوندانه کې لکه مړ یمه څه داسې کار دی

دا څوېم وار دی چې جانان راباندې ګرمه کوي
دا څوېم وار دی چې زه پړ یمه څه داسې کار دی

هغه به خود کوي نازونه څه عجبه نه ده
زه ملامت یمه زه اړ یمه څه داسې کار دی

ډېرې مودې وشوې ماښی دی او خبر یې نشته
چې هوادار یې د روغبړ یمه څه داسې کار دی

حالات چې و ګورمه تا و ماته نه راپرېږدي
خو زړه مې وایي چې ستا وړ یمه څه داسې کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

راشه چي وکړو سره پیا خبري
جانانه خوند راکوي ستا خبري

د زړه په مینه خو خبر یو سره
خیر دی که وکړي دا دنیا خبري

تر څو به سوزم د پیلتون په اور کي
تر څو به اورم پښوا خبري

دبابا غوښي مي لیوانو یوړې
پیا د یتیم دي په ژړا خبري

په داسي ښار کي استوګنه کوم
دلته خلک بد وړي له رښتیا خبري

دلته د حق ژبه ګونګۍ عزیزه!
دلته څوک نه کوي صفا خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند مي زاوال شو تماشه شوله قرار نه شو
ځان مي تر چار کړو خو هغه سړی مي يار نه شو

پر هره لار ورسره لاړم هر فرمان مې مانئ
يوه ګړۍ راسره هم جانان پر لار نه شو

تشي بد دعاوي ورله ټول عمر خوارانو وکړې
ځکه خو مست دی خان خاني کوي او خوار نه شو

عجبه نه ده د دې ظلم په وطن کي وروڼو
د قام خبره چا کوله او په دار نه شو

ما ټوله شپه کول باران او د سيلۍ سوالونه
جانان بيا هم لاړو سيلۍ وه خو ايسار نه شو

چي بې له تا يې شو جانانه د ژوندون وختونه
توري تيارې دي پر **عزيز** چيري سهار نه شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

هغه مې ځان دی په ځان شڅنګه وکړم
چې نه هېرېږې جانان، شڅنګه وکړم

چې هیڅ يې نه کړو را او لوټ يې ډېر کړو
اپله صفت نو د خان شڅنګه وکړم

خوب ته مې نه پرېږدي شپګیر مې ساتي
په خپل نامړده ارمان، شڅنګه وکړم

په پټه خوله پر مظلوم نه پاتېږي
په خپل دښه انسان شڅنګه وکړم

زما عزيز دی عزيز نه پرېږدمه
پرېږدم به کور او خپلوان، شڅنګه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر ساعت کې کوم ستا فکرونه
راسره مله دي وي اشنا فکرونه

په يو ساعت کې يې دنيا پرته وي
څومره خواږه د دلرُبا فکرونه

خدايه يو ځاي به سره څنګه شو موږ
دلته د هر چا دي چلا فکرونه

موږ د ماښام د ډوډۍ فکر لرو
تا سره نشته پر دنيا فکرونه

راځئ چې ټول سره يوه ډله شو
بس دی نور وکړو د سبا فکرونه

عزيزه! شه د ستړي قام خواخوږی
پرېږده عيش او بې مانا فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

ستا و تصویر ته مي کتل د زړه قراره ناست وم
عجب ناورین وو زه ماښام پیا تر سهاره ناست وم

د پیوسۍ عالَم وو ډېر مي ژړل ،ډېر مي ژړل
ستا له یادونو سره ګډ وم ګرانه یاره ناست وم

مُلا کافر کړم چې مي غوښته ازادي ملګرو
په خپل وطن کې وم مګر خو بې اختیاره ناست وم

تا چې ویل دالته راځم او نه راتلې جانانه
پر هغه ځای به هره ورځ ناست وم بې کاره ناست وم

منم چې ستړی وم زهیر وم خو ډاډه به هم وم
له مُلا ناست ومه، له خان او له سرداره ناست وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون — عزیزاحمد عزیز

چې په لیدو پورې یې ساه اخلمه
ستا د دې مړو سترګو بلا اخلمه

هم په دنیا هم په عقبا مې کافي
چې د خوږې مورکۍ دعا اخلمه

زما و زړه ته یې معلوم دی قدر
ځکه جانان په زر بها اخلمه

ستا و کوڅې ته چې درځم جانانه
قدم د اوښکو په رڼا اخلمه

پر شیرین یار مې پېرزو کیږي کله
عزیز د غم پلنده په شا اخلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

چي په خیالونو کې یې وَ رسم تر دره پوري
والله چي ډوب شم به خوَلوکې تر دې سره پوري

ددې نظر قایل یم خپل حق به په خپله اخلم
زه انتظار کولای نه شم تر محشره پوري

درته قسم خورم د زیارکښو،مزدورانو ږغ به
زه رسوم چي یم ژوندی تر بحر و بره پوري

چي ما و تا به همېشه سره راتلو جانانه
پر هغه ځای باندي یم ناست تر ماځیګره پوري

نور یې پرېدی توپک له لاسه ښخه کاږو راځئ
دقلم ږغ به وړو اشنا تر لر او بره پوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ژوندون مي ټول تېر شو په دغه هيله بيا به راشي
له کلو تللی مرور جانان پخلا به راشي

دا چي له اوښکو څخه ډکي سترګي تل ګرځوم
هيله مي دا، چيري ناڅاپه دلربا به راشي

هره ګړۍ د انتظار يې د کلونو په شان
چي ويني ويني وطن ګل خوږه فضا به راشي

د صبر چاره د زړګوټي په دې ډول کوم
خير دی که نن نه دی راغلی خو سبا به راشي

داسي مي مه بوله چي مرګ تر ژوندانه خوښوم
دغه وختونه چي پر ما دي نن پر تا به راشي

داسي وخت خدای خبر چي و وينم **عزيز**! په سترګو
چي سره يوشو، يو مرام، يوه سلا به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ستا له تصویر څخه به مخ پر بله نه اړوم
تر څو چې کډه د ژوندون پر هدیره اړوم

په کوم ساعت چې دي پېلتون راتلو زما پر لوري
په هغه وخت یې وؤ ټیټ کړی چې پاخه اړوم

داسې فکرونو سره مخ یمه جانانه همیش
ستاله اولفت څخه به څه رنګه خپل زړه اړوم

ستا په یاري کې مې وجود پر سره انګار کړېږي
بس حال مې مه پوښته ژوندون دې ورځ او شپه اړوم

جانان چې وړی له خپله ځانه سره دا یې وئیل
عزیزه! زړه دي د غمونو همسایه اړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

هلَته ښه ژوند دی هلَته یې هوسا مه راځه
دلته مقتل دی غلامي ده پر دې خوا مه راځه

ها جانانه انداز یې نه دی ډېر بدل شو جانان
هسې یې دا نه دي وئیلي چې ته بیا مه راځه

هغه رنګین ماځیګري ټشته هجرې ورانې دي
په ویټو لت پت ده سور اور ده پښتونخوا مه راځه

تا ژړولي د مظلومو افغانانو مېندې
پر خوله دې هیڅ چیري هیڅ کله هم خندا مه راځه

اوښکلني سترګې له ظالم دستوره راله واېې
عزیزه! زه به درته ډېري کوم دعا مه راځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دڅواب دی د لیلا د زلفو ول لټوم
د ژوند په هیله راوتلی یم اجل لټوم

پیغلي یې خیژي و سنګر ته دسیالۍ د پاره
هسي ناداں یم په دې سترګو کي کجل لټوم

پر دغو خلکو لا تر اوسه لمر ختلی نه دی
نه یې سپوږمۍ شته نه یې ورځ زه یې مشعل لټوم

کلونه تېر شول په دې لاره چي سفر کومه
ازل مي دا د ژوند تر پایه به منزل لټوم

په دغه کلي کي واکمن دی بې هنره خلک
نور دې اولس ته ،،صنوبر،، غوندي اتل لټوم

چي ستا د مړو سترګو صفت یې پکي نوي کړی
عزیز ناکام شومه تر اوسه لا غزل لټوم

،،صنوبر،،کاکاجي صنوبرحسین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کې مې بس دغه څو رښتیا خبرې کړې دي
ما چې د غزل په ژبه ستا خبرې کړې دي

ته چې مرور یې لا دې نه وینم په هغه ورځ
ګونګ دې شم که چا سره مې بیا خبرې کړې دي

بیا مې مرګ روا شو بیا فتوا راپسې ګرځوي
بیا په وازه خوله هغه مُلا خبرې کړې دي

تا له خو هیڅ نه دي ما تر عمره ژړولۍ شي
نن چې دې ریبار ته په خندا خبرې کړې دي

دوئ وایي چې تاسو به هیڅ نه وایاست او چپ اوسئ
ما که څه روا که ناروا خبرې کړې دي

چا دلته د امن او سکون خبره کړې ده؟
چا دلته د علم او رڼا خبرې کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم لیکم که چپ د شاعرۍ جاج به مې ټول اخلئ
ما په ژوندانه کې بس هم دا خبري کړې دي

نن په راته سم سوګند کوي چي ستا یم، ستایم بس
یه عزیزه خلکو راته بیا خبري کړې دي

دوه شعرونه

زما مجبوري احساس کړه ګران مې کړه یواځي یمه
یاره در خپل مې کړه جانان مې کړه یواځي یمه

ما ستا د پاره ټول ملګري او یاران پرېښودو
له ځانه ورک یمه د ځان مې کړه یواځي یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له عقله کم نه دي غمونو دي سپړلي خلک
له کم نصیبه په اورو نه دي داغلي خلک

د جوړیدو امید یې وي خو ځکه ژوند تېروي
د هجر اور چې پر لمبو دي کړولي خلک

تر اوسه ګرځي بې اسرې فکر یې وه نه کړو چا
آه وچغار کوي له ویره دردیدلي خلک

ورځ په محشر به دي تر غاړه رب قهار و نیسي
تا ډېر په جبر بې قصوره ژړولي خلک

د هغو نوم او ناره دواړه پر دنیا ژوندي دي
تاچې د ظلم په دار کله خېژولي خلک

چې د واکمنو مخ ته وکړي په رښتیا خبره
عزیزه! شتون لري نېستی نه دي ښاغلي خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ارمانونو مې په زړه کې زلزله جوړه شوه
په هیله هیله مې له ژونده تماشه جوړه شوه

خالقه خدایه داسې وخت پر غریبانو راغلې
د څوغټانو یې په ژوند باندې مېله جوړه شوه

چې نیت صفا وي تر ړنده سترګه هم اوښکه راځي
له ړندو لارو د وتلو دروازه جوړه شوه

دغه احسان د هېرو نه دی چې پر ما یې کړي
له دوو چشمانو مې د ژوند ټوله کیسه جوړه شوه

غرض دې نور وو ټول جهان ته لکه لمر ښکاره وؤ
دا څو کسان دي د راتګ هسې پلمه جوړه شوه

پخوا خو یو **عزیز** ویاند وؤ په دې ټول کلی کې
سوکه سوکه خلګ راټول شو قافله جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناروغه زړه به له پېلتونه خامخا چوړوم
له مودو تللی مرور جانان به بیا چوړوم

په دې ظالمه زمانه کې زندګي ګرانه شوه
له خلګو لرې یوه جونګړه پر صحرا چوړوم

راته معلوم شوې اې مختوره د رقیب په خوله وې
هسې دروغ وؤ تا وئیل چې ها او دا چوړوم

چې حسن زیات وي د حسینو قدر هم پکښې وي
مزدور لالي له د خوبو بله دنیا چوړوم

که څه هم زه **عزیز** په خاورو کې ژوندون تېروم
تاله محل د زړه په کور کې دِلرُبا چوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور خو زاوال دی ساه تنګي ده او ستومانه ژوند دی
ژوند چې جانان دی خو تر تا پوري جانانه ژوند دی

نور د هوس دنیا او خوَښي له ما ټولي پاته
دا چې تر اوسه یې لا ژغورمه له خانه ژوند دی

د بلاګانو، ځناورو نه خوندي دی خلګو
دلته که خوَږ دی که بدرنګه له انسانه ژوند دی

چیري چې نشته رنګین خیال، او شعور وده کړي
هلته هوسا دی هم هَلَته په اسانه ژوند دی

د ظالمانو په نړۍ کي د ظلمت کلي کي
زه یې نیولی، ما نیولی له ګرېوانه ژوند دی

نور درته څه و وایم څه دی نازنین دی که نه
سترګي دي ژوند، باڼه دي ژوند چوړ دي خندانه ژوند دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

په صفا مخ دي زندگي اوس راته گرانه ښکاري
د روڼ سبا طمعه دي ماله را ویرانه ښکاري

شوم لیوني بس اوس په دښتو شاړو شپې تېروم
مړ به مي هم کړې علامې داسي جانانه ښکاري

یو ورځ به راوړې افتونه د دې ښار پر لوري
څه اثرات دي لا اوس هم راته طوفانه ښکاري

ځوانان لیږي او دی په خپله پرنغري پاتېږي
دا مي یقین دی او دغسي له فرمانه ښکاري

باید چي یو شو د نفاق اورونه مړه کړو زیاته
کنې عزیزه! بېقدري مو راروانه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزيزاحمد عزيز

د ښايستو سترګو جانان مرور
نن راته ځمکه هم اسمان مرور

له تازه ډکي يېڅ خونکاري سترګي
هم ښکار کونکي باڼوګان مرور

د دومره ظلم وس دي نه لرم زه
په دې له تا نه شي سبحان مرور

د سترګي ژوند به درته څه وو وايم
د زړه له کوره مي ارمان مرور

ځکه مي اوښکي تر دوو سترګو راځي
د زړه قرار شاهِ خوبان مرور

عزيز دي بيا صفت نيمګړی وکړو
هم مي قلم هم مي بيان مرور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دي تیریږي د هجران په سایه
چې رقیب ګرځي د جانان په سایه

د دنیاګۍ تصویره څنګه جوړ شوې
درکې ئن ډېر ګرځي د ځان په سایه

جانان جدا مي شو له څنګه څخه
ده زندګي مي د زندان په سایه

په بخت مي و نیوی د کاغو اواز
جواب یې راغلی د ارمان په سایه

خلک د یار په څنګ کې شپې تېروي
عزیز د شعر شومه روان په سایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وخت به راشي نن مي هیله په زړګي کي راله
ستا د وصال تنده جانانه په مستي کي راله

په ژړا سر وه په سلګۍ وه فریادونه یې کړل
د وخت مستوره په لڅ سر په تاوسي کي راله

له کاڼي کلک زړه مي نري شو له هجرانه څخه
اوښکه له سترګو د جانان په جدایي کي راله

په محفلو کي راله نه راتله خندا پر شونډو
نن یم حیران څنګه هغه په تنهایي کي راله

عزیزه! چا چي به له ډیره کِبره نه راکتل
نن ورته ګوره چي په سوال او په زاري کي راله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

پر خوار زړګي مي ارمانونه د جانان پاته دي
د ژوندون شپې مي په تیاره کي د هجران پاته دي

د وخت په ظلم فنا نشو نه یې ماتې ورکړه
په دغه کلی کي اوس هم څو اتلان پاته دي

چي شپه او ورځ اوښکي تري څاڅي د جانان په غم کي
په اوښکو هم نه شو ړانده روغ مي چشمان پاته دي

ډېر ارمانونه قتل کیږي هره ورځ خالقه!
ستا په دنیا کي ختم نه دي ظالمان پاته دي

د وخت په دوړو فنا شوي عزیز مه هېروه
پکي دلبره څو خویونه د انسان پاته دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چې زه او ته پخلا یو، ولې داسې یمه؟
هغسې بیا سره همراه یو، ولې داسې یمه؟

ډېره موده شوې ځدې زړه مې پېلتون نه منې
لکه ملګرې د پخوا یو، ولې داسې یمه؟

ده راماالومه چې هغسې مینه پاتته نه ده
لکه یو بل ته په دعا یو، ولې داسې یمه؟

په ډک محفل کې راته ولې بل څوک نه وې ښکاره؟
لکه چې زه او ته تنها یو، ولې داسې یمه؟

ته مې **عزیز** یې او زه ستا یمه تر مرګه پورې
لکه په زړو کې سره وایو، ولې داسې یمه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم مي قولونه ستا په ياد دي هم مي كار په ياد دی
ستا مي ترخې خبري يادي دي هم جار په ياد دی

زما تر غوږو خو لا زګیروی او لا ژړا وي مدام
تاته اواز د شپیلۍ یاد دی لا ستار په یاد دی

اوس د لویانو په رضا یې او هر څه یې منې
وه دروغجنه تا خو وېل چې زما خوار په یاد دی

چې پر ما وخت وو د سختۍ دا مي لیدلي ټوله
هم مي مُلا د کلی یاد دی هم سردار په یاد دی

وه ښایستې محبوبې تا خو مي څهره هېره کړه
زما دي تر اوسه د بنګړیو شرنګهار په یاد دی

خلګو وئیلو چې دنیا پر بله خوا روانه
د لېوني عزيز تر اوسه لا خپل یار په یاد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته قبول نه دي په هیڅ چي دي هرڅه وتاته
وخت راتژدې دی چي در وا به ړوم خوله وتاته

ته خو یې نه منې چي زه دي کړم په غشو زخمي
خو پر خپل ځان دي ګواهان دا خپل باڼه وتاته

سوال د یوې پوسې کومه دومره ګران هم نه دی
خو وخت څه داسي دی کوم یې په نه زړه وتاته

د وخت غاصبه بیا به ته کړه په شا ګرځوې
که سره ټول په کومه ورځ شو پښتانه وتاته

چي دي زما د مرګ د پاره کړو تیار غلیمه
هسي نه اړ شي په دې دار باندي خاته وتاته

عزیزه! زړه مي یې ژوندون مي یې جانان مي ته یې
ځکه خو غاړه غړوم تر دپواله وتاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خره پره او ویرانه پاته
زموږ کوڅه ده بې جانانه پاته

اتلان هر وخت وي د ننګ پر ډګر
بې مخې تل وي له میدانه پاته

په څه اشرف دمخلوقاتو خدایه؟
دلته کوم شر دی له انسانه پاته؟

په هره خوا دي ظالمان کشوي
کومه ټوټه دي کړم ګریوانه پاته؟

بېسوادي وي ضعیفي د ملت
ځکه سیالي در نه افغانه پاته

عزیزه! ډېر وینم ایمان یې نصیب
ډېر په دې ښار کې بې ایمانه پاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوکه سوکه د زړګي چيغه تر زبانه رسي
صبر تمام شو اوس مي لاس ستا تر ګريوانه رسي

تا اُميد نه يمه په هيله زندګي تېروم
دغه فرياد به لا يو وخت کي تر جانانه رسي

ځکه يې غواړمه نه خپله نه د بل د پاره
دا سلسله دي د ښېګړي تر احسانه رسي

د وخت فرعون چي يې د ظلم زولنو کي ساتی
دا هغه خلګ دي چي آه يې تر آسمانه رسي

عزيزه! ځه په هغه مينه پښتانه خبرَوؤ
چي له امينَ* تر امان* او خوشحال خانه رسي

*حفيظ الله امين او غازي مير امان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبې ويدې شولې افکار ويده شو
ډېر اتلان ويښ په دار ويده شو

چې يې وَيل مونږ ته بيداره اوسئ
اوس په خبرو د اغيار ويده شو

په لوړه، تنده غريب شپه تېره کړه
په پېغمۍ باندې سالار ويده شو

په ژوند يې نه شولو د څنګ ملګرى
نن د محبوبې پر مزار ويده شو

خدايه دا شپه که د وصال اوږده شي
پر زنګانه مې شيرين يار ويده شو

دلته عزيزه! له چا وکړو ګيله
چې دښمن ويښ شولو غمخوار ويده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو ویښ نه شو اکثر ویده دی
له هره غمه بې خبر ویده دی

څوک انتظار کې د خیام ځنګیږي
څوک بیا په هیله د کوثر ویده دی

نورو ته هر څه ور رسیږي په ژوند
خو یو پښتون دی چې تهر ویده دی

خدایه سهار نه کړې جدا به شو موږ
په پسته غیږ کې مې دلبر ویده دی

دلته تیارې دي او تیارې به اوسي
تر څو عزیزه! چې بشر ویده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکرو شرنګ وو د توبو پر کلي
زه چې راتلمه پر سپېدو پر کلي

چې یو د بل له غمه نه وي خبر
دا به پېغور وي د پښتو پر کلي

چې د رڼا صفت و بل ته کوي
پېښې تیاره وي د هغو پر کلي

اوس په تنکۍ ځواني کې ګډه شوله
اوس یې مستې ده د ښو پر کلي

اوس هغه کلی هدیره ښکارېدو
د سلګو ږغ وو د شملو پر کلي

هغه د بل په غېږ کې شپې تېروي
عزیز لا ګرځم د وعدو پر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا تر مرګې د تړون کړې وه وعده پرته ده
هغه ستا لیک مې ایښی هغه کتابچه پرته ده

په ګرځنده کې راسره دی ستا لیکلی پیغام
له تللو پس دې هم له ما سره تحفه پرته ده

هسې پر نه څه مرور دی چې مودې و وتې
نه څه توی شوې نه څه شوې نه کیسه پرته ده

خاناتو مځکه او اسمان دې سره څومره لیرې
زَموږ او ستاسو تر میان دومره فاصله پرته ده

بیا د طالب په پردې بم ټوټې شهید ټولوم
هلته یې لاس دلته یې پښه هلته سینه پرته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګو کې ګیلې لري که څه وایي
و ګوری هغه کاږه واږه وایي

دا کلی پخوا د ښایستونو وو
څومره په ارمان ستړی شپانه وایي

ماته به دي ږغ کاوو د تنګ پر ځای
سترګې لا اوس هم مښې ویده وایي

خپله خوله کلا ده هم بلا خلکو
نه یم په خیر خو پښتانه وایي

زه **عزیز** له ژونده ځکه ستړی یم
دلته پس له مرګه چاته ښه وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

سوکه سوکه په چل او ول ګډه شوه
بلا په کلي د اتل ګډه شوه

پښه ماڼۍ دي هم ښقا نه لري
که د غریب سړي کوډل ګډه شوه

په دغه چل باندې و نه پوهیدم
سره را ګډ یې کړو اوربل ګډه شوه

د روڼ سبا په هیله هیله ګوري
له حیا ډکه په ځنګل ګډه شوه

د سولې خلک جنګ ته وه هڅوي
ګورئ غوغا مې په کابل ګډه شوه

عزیزه! چیغه د غریب د خولې وه
پاس له آسمانه په محل ګډه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا کلي کي خفه پرته وه
ئن یې په سترګو کي کیسه پرته وه

تش د ښکلا د پاره نه دي سترګي
زما د مرګ پکي پلمه پرته وه

چي د مظلوم په وینو سرې وي همېش
ئن پر هغو شونډو توبه پرته وه

پر وخت بې وخته شوې ملا صاحبه
سهار لا نه وو ټوله شپه پرته وه

د تقوا غوټه دي بې ځایه پولم
پرون د خان پر دروازه پرته وه

عزېزه! دلته رڼا نه اوسیده
ځکه په هر کور کي نېزه پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

پــه انتظار انتظار شپه تپره شوه
خواره قسمته په اسره تپره شوه

په مینه مینه په غوځي کي راغله
مستته محبوبه تر توبه تپره شوه

بس د وصال ته به ېیي خوند اخلمه
اوس د غمونو سلسله تپره شوه

موږ خو ېیي سر او کال په خوله گرځوو
ستاسو پر کلي خو روژه تپره شوه

بیا به دي جبر پر زوال مخه شي
که پر دا سیمه تاریکه تپره شوه

له خلکو پټ چي مي جانان وؤ **عزیز**
لاړه اوس هغه زمانه تپره شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبر نه يو قيامت دی که دنيا کې اوسو
پر داسې سيمه چې څوک نه وايي رښتيا کې اوسو

ړندانده ژبه مو ګونګۍ کړه د حالاتو ستم
په سترګو وينو خو ملګرو ناپينا کې اوسو

چاته مجبور يو کني دلته راته ګران دی ژوندون
کلی مو اور دی سرې لمبې دي چې بې تا کې اوسو

آسمانه ستړي يو بس نور راباندې مه قهرېږه
موږ په کيږدۍ کې بې همدرده په صحرا کې اوسو

د هغه کلي اتلان مو په دار و ځړېدل
په ځوريدلې درديدلې پښتونخوا کې اوسو

تر څو به زمونږ د ارمانونو جنازې رالېږې
عزيزه! څوپوري به ستړي پېنوا کې اوسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

قسمت مي ننن ويښ شو په ځان خبر شو
د زړه په څړيکو مي جانان خبر شو

د تکبُر ماڼۍ يې و لړزېده
په سوګي چيغه مي اسمان خبرشو

نور دي په سپينو جامو نه تېروزي
دلته هر کَس ستا په ايمان خبر شو

ستا د ستم زما د قلم له وجي
د زړه په مينه رقيبان خبر شو

عزیزه! ځکه مو کورونه وران دي
ښاريان بې ننګه دی جهان خبر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

په لنډو سترګو مې پروا نه کوي
جانان جفا کوي وفا نه کوي

چې ټول مالت يې کړو را لوټې لوټې
هغه وَيل داسې به بيا نه کوي

په ها او دا مې خطاباسې همېش
روپيار کيسه صفا صفا نه کوي

لا خو يې و پالې د ځان په رنګه
لا څوک د چا د زړګې غلا نه کوي

چې ماته څه وايي هغه به کوي
مُلا به کار له دې سيوا نه کوي

عزيز به نور پر ځنګانه ويده ووم
هغې وَيل خوب دې تنها نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې پیا له اوښکو ډک دې چشمان دواړه
څنګ پر څنګ چې وو رقیب او جانان دواړه

دا ده مینه که جنون دی نه پوهېږم
ځوروي مې ستا وِصال او هجران دواړه

نور پر هر څه مخالف دي یو له بله
خوما وژني پېکانه او خپلوان دواړه

د ایمان شمعه دې مړه وه ځکه ولاړې
چې دي پرېښودل سنګر او میدان دواړه

نن و راشه مقبرې ته که یې ګورې
خړې خاورې شو **عزیز** او ارمان دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

چې دې تش یاد وي راسره اباد یم
بس زندګي وي شایسته اباد یم

ته خو مې لوری د کور بد ایسوې
زه چې دې وینم و کوڅه اباد یم

دوی په مستۍ کې په زوال بې خبر
وایي پر څه کاږم توبه اباد یم

موږ دغه فکر له دنیا جلا کړو
چې که وي توره یا تېزه اباد یم

ته که یې هرڅو ماتېده و غواړې
عزیز به داسې همېشه اباد یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا له خُماره ډکي سترګي کاري وار به کوي
چي داسي نه کوي ته وایه چي څه کار به کوي

د غلامۍ او جهالت دي چاپېرچل کي خلګو
څوک لېوني شته چي خبره د اختیار به کوي؟

د قام تقسیم مو د دې لوئی تباهۍ لامل دی
دا چي هر څوک کوي په خوښه د اغیار به کوي

ځکه مي و غوښته بوسه ترې باوري ومه زه
دا ګُمان کي لاهم نه وؤ چي انکار به کوي

دلته په بیا بیا ټنواتي شکلي نه خپلېږي
دغه خوارۍ که څوک کوي نو اېله زیار به کوي

هغه پوهېږي راته اړ دی ماښی ځکه کوي
که ورته وَ وایم **عزیزه**! را جار به کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر غشئ مي تر زړه ووتی
چي سَوئ ږغ تر ماته خوله ووتی

اوس په یوه کار باندي نه شرمیږي
ولاړی هغه تر سرَه و شته ووتی

پیبا به یيې ټوله دنیا نه کړي راتم
که تر دا سیمه پښتنه ووتی

اکثره ګیر شولو هر چا لیدلي
دا یو پر بله دروازه ووتی

عزیزه! څوک چي وو د تاج حقداره
په لځو پښو زمونږ تر کوڅه ووتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

د زړه په میان کې مې اغزی پاته شو
رقیب چې و لیدو موسکی پاته شو

زه خو پر نه خبره نه سړی شوم
هغه هر څه کول سړی پاته شو

چې مې ژوندون غوښتو هغه ته کېدو
چې مې مرګی غوښتو مرګی پاته شو

ستا د یزید ظلم په خاورو ګډ شو
ئوم حُسینې مې ګړندی پاته شو

ستا وښایست ته یې چې ډیر وکتل
دا ستا **عزیز** ګوره ګونګی پاته شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته پُرسد هم لیونی خبر دی
ستا په پلمو اوس هر سړی خبر دی

ستا په یاري کي مي اوس دغه حال دی
په ما د کلي هر کوچنی خبر دی

زموږ پر دغو تړپدلو کورو
باندي اوس نه راځي پسرلی خبر دی

نور به دي څه رنګه جانانه ستاییي
ستا په ښکلا خو مي زړګی خبر دی

خانه بس اوس دي پر خانۍ وپرېږه
په ښه او بد مو هر ځلمی خبر دی

عزیزه! هلته کله کله ورشي
په موږ خو هره ورځ مرګی خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ئن یې دردونه پر پرهار ویده شو
پس له عمرونو په قرار ویده شو

د څو بدمخو د وفا په هیله
په توره شپه کې مو سهار ویده شو

هغه لا څوک وو چې له وهمه ورک شو
هغه وو څوک چې پر انګار ویده شو

دلته به امن، امن، امن غواړو
دغه خبر یې کړه تکرار ویده شو

دا ته چې ئن بولې د ویاړ خاوندان
راته معلوم پر کومه لار ویده شو

مُلا په ورځ کې زما د حق غاصب دي
په شپه یې چوف کړ استغفار ویده شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیزه! هغه خلک مه هېروه
چې بې ګناه پر سر د دار ویده شو

څلور شعرونه

ډېر راته ګران دي راسره دي د ګراني خطونه
راله رایاد کړي پخوا وخت ستا پخواني خطونه

کله به ناز کله ماڼی او کله درد وؤ پکښې
زه لېونی، وخت لېونی، ستا لېوني خطونه

اوس لا هم ژوند راکوي اوس هم حوصله راکوي
ستا د ښکلا،ستا دښایست، ستا د ځواني خطونه

زه چې یې لولم ورته خاندم او په سترګو یې ږدم
ستا د اقرار،ستا د انکار، ستا د ورانې خطونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

لاړ شي د پل په خوله روان شي ما يواځې پرېږدي
څوک چي هم ډېر راباندي ګران شي ما يواځې پرېږدي

د څنګ ملګري وي په چار چار راته ټول ږغيږي
خو چي بيا وخت د امتحان شي ما يواځې پرېږدي

ما چي د کوم ظالم پر ضد ورته قربان کړی وي
يار تر هغه ظالم قربان شي ما يواځې پرېږدي

عجبه ده چي څوک مي خپل وي او هر څه تر چار کړم
هغه د پل سړي جانان شي ما يواځې پرېږدي

خوب مي ليدلی که رښتيا شو خو زهره مي چوي
ياران مي ټول سره ياران شي ما يواځې پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوره مو نه کیږي بس ورانه شپه ده
چې جدایي شوله جانانه شپه ده

هسې یو ورځ راته غضب جوړېدې
چې پوره نه شولې ارمانه شپه ده

شپه شو چې را دې کړې په خپله جواب
شپه شو چې نه شوم بې زیانه شپه ده

شوه مې جونګړه د سیلاب په مخه
دغه دې شپه وکړه اسمانه شپه ده

تا به هر وخت وَیل رښتیا حالونه
چې شوې ټوټې ټوټې ګرېوانه شپه ده

نن پر دغه خبره ګډ وو سره
عزیز چې ولاړ شي زموږ له میانه شپه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه په څړیکو کې مې اوسې پر ما ګران دی هغه
قربان قربان یې شم له سترګو نه چانان دی هغه

څوک چې په درد باندې خبر وې د چا آه پیژني
انسانان ټول دي مګر زما په خیال انسان دی هغه

پروند یې داسې راته وه ویل سبا به درځم
نن ورته ګوره پر هغه قول پښېمان دی هغه

دلته چې څومره لوی ظالم وي نو هغه هوسا وي
دلته چې څومره وي مظلوم سترې ستومان دی هغه

خدایه چې سترې پښتانه په وینو و لمبېدل
مځکه هم نه شوله ټوټې ټوټې، اسمان دی هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ ته نږدې یم خو تر اوسه پوري مړی نه یم
ده دید په جام دي ګرانه یاره اوبه کړی نه یم

زما و غاړي ته خو پړي خلګو ډېر جوړ کړي
خو زه پڅپله د هیچا د غاړي پړی نه یم

که خدای کول ییرته راځم ییرته به ته ظهیر یې
چې ییرته رانشم زه داسي سیلاب وړی نه یم

کلونه وشو چې پېلتون دي په خندا تېروم
تر دې کسب چار شم تر اوسه پکي سترړی نه یم

عزیز د زړه او وجود ټول اختیار چې چا ته ورکړو
هغه جانان وایي چې زه ستا پوروړی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دومره مي باړ شي يوه خوا نه کيږي
راشه چي يو ځای شو بالا نه کيږي

خلکو وئیل چي جانان نه هېرېږي
نه مي مثل دا دی رښتيا نه کيږي

اوس خلک لاره و آسمان ته باسي
زياتې کاروانه په مُلا نه کيږي

دا ته چي وايې ما به نه يادوې
واوره صفا وايم صفا نه کيږي

پر رنګ مي پېژني هر څوک مئين يم
د ښتو چيچنه ده په غلا نه کيږي

چيري چي مينه او مئين يادېږي
څنګه به ذکر زما او ستا نه کيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ښه شو چې خبر شوم له نظره ستا
هیله به مې وه خیژي له دره ستا

ما باندې خو دلته خلکو ولیدې
نور انتظار نه کوم محشره ستا

ته خو سر تر پایه د صفت ورې یې
کومه ادا و ستایم دلبره ستا

ماته کابل جان، کوټه جنت ښکاري
چار له کندهار او پېښوره ستا

مونږ ته خو بس غم په برخه شوی دی
ځکه لاري نه څارو اختره ستا

ورځ د پیلتانه په دغه تېره کړم
لاړ شم پیرته راشم تر ګودره ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

خداي که راله وس او حوصله راکړه
غاړه به دي مروړم زوروره ستا

ځکه خو **عزیز** لا زندګي کوم
یاد وي راسره د زړګي سره ستا

دوه شعرونه

نن مي د خپل زړه خلاف داسي فیصله کړې ده
ما د هغه جانان له میني نه توبه کړې ده

دا پکي شرط دی چي لیږئ به مي د یار کلي ته
بیا تبلیغانو ما د یو کال اراده کړې ده*

*زما د یو کال اراده ده
که تبلیغیان مي د یار کلي ته لیږینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

زړه کښې خو مې ته یې او ستا سترګې دي
یاره ښایستې دي رښتیا سترګې دي

زه دې په اپرې اپرې کړم یاره چې
سرې لمبې اوروته که دا سترګې دي

ماته وایې هیڅ حال به ته نه وایې
زه یې څنګه پټې کړمه زما سترګې دي

ته مې نور دې ستړې ژوند ته وګوره
اوښکې دې بهیږې او دا سترګې دي

په شیرینې څوک دې رانه و نه خوري
وینم دلته ډیرې بلا سترګې دي

ځکه خو عزیز درپسې ژاړمه
توري دي خوږې دي والله سترګې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په غزل کې مې ستایلی دی خو ته یې هغه
زوی مړې! ځان چې مې بللی دی خو ته یې هغه

ویل یې لاس چې مې سره کړي دي خو ستا د پاره
ما چې اختر چاته لمانځلی دی خو ته یې هغه

چې مې وجود کې ساه غړیږي خو هم ستا له وجې
چې ښایسته پرې دغه کلی دی خو ته یې هغه

زه خپله خپل ځان سره جنګ کوم پرې نه پوهیږم
په ما که لږ هم پوهېدلی دی خو ته یې هغه

ته ماته ښکته آزادي ښایې د خان لاس پوښې
هغه چې غې ته یې ساتلی دی خو ته یې هغه

هغې نجلۍ ویل چې پل راباندي ورور **عزیزه!**
چې مې خپل ځان لره منلی دی خو ته یې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر يې تېر شو خندا نه پېژني
دا خواران خلک سبا نه پېژني

د هغو خلکو واک اختیار دی دلته
څوک چې روا، ناروا نه پېژني

هم يې پر لاس هم يې پر پښو پرېوزي
دا سادګان لا مُلا نه پېژني

پروند يې خپل ومه پر څڼګ ورسره
نن مې مختوره اشنا نه پېژني

دې ظالمانو رانه هر څه وړي
پېغلې ګودر او ننڅا نه پېژني

قسم په خدای درسره مینه کوي
عزیز ساده دی ریا نه پېژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر مي ستا په پښتنو سترګو کې
بلا مزې دې په دې دوو سترګو کې

څومري حيا او رنګينې پرته ده
ستا مهذبو ښايستو سترګو کې

خلکو له ما نه په ګيلې نه کوئ
ورک لېونی شوم لېونو سترګو کې

ځکه خو نه اوړي نظر له تا نه
مينه دې ډېره ده په مړو سترګو کې

عزيز چې داسې له دنيا ځلا يم
فکر مې اړ دی په هغو سترګو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

هم دي په ورځ هم دي په شپه یادوم
جانانه تا به همېشه یادوم

په دغه عمر کې واعظ را شاېي
دا سرخوږلې دا توبه یادوم

که ډېر عمرونه ګرانه یاره تېر شي
زه به دي مینه پښتنه یادوم

زمونږ په وینه باندي خان وهلې
دا شیش محل دغه ښکله یادوم

دا چي کعبه مې خیږي له خولې
د خپل شیرین جانان کوڅه یادوم

ستا خوږي پوږي نازولي سترګې
هم په غزل هم په ټپه یادوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي سره دواړه په خندا اوسیدو
هغه محفل هغه لهظه یادوم

څلور شعرونه

نه په ماڼي راسره وي نه راپخلا دی جانان
نه راته وايي چي د بل یم نه زما دی جانان

کله په ناز مخ رانه واړوي ګناه خو نه ده
په قصده نه کوي ملګرو لا پروا دی جانان

د عقاب سترګي،لمرین مخ او دنګه ونه چنار
دا نښاني لري له خلګو چي جلا دی جانان

د عزیز زړه دی د عزیز د سترګو تور دی هغه
د عزیز ځان دی د عزیز د پاره سا دی جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مینه کوم مینه په وار وار کوم
دغه مي روزګار دی دغه کار کوم

ښه خبر یم ښکلي دي دروغ وايي
بیا هم چې وايي څه پرې اعتبار کوم

ځوک چې د وطن په مینه سر ورکړي
زه په داسي خلګو افتخار کوم

خدایه ښګله خوب دی ښګله خلک دي
نه اوري ناري وهم چغار کوم

یاره د راتلو نېټه راوښیه
ډېري مودې وشوې انتظار کوم

دا مي د ناروغ لالي د رنځ دوا
ځکه په بنګړیو شرنګهار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

دومره راته ګران دی تازولی دی
زه ورته پر هره خبر چار کوم

کلي ته خېره شوم عزیز راځي
ځکه خو په نیمه شپه سینګار کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مخ شم و هینداري ته ارمان پر څپره و وینم
زه چې ستومانۍ د خپل جانان پر څپره و وینم

ناست یم شپګیرې وي له یادونو سره لوبې وي
کله چې روڼ ستوري د اسمان پر څپره و وینم

وژاړم بې خوده شم یو داسې کیفیت مې وي
زه چې روڼې اوښکې د انسان پر څپره و وینم

خدایه دې ته څنګه مساوات او روڼا و وایم
هر وخت خړې خاورې د ستومان پر څپره و وینم

زړه نا زړه مزل دې له کلو پر له ترلې یو
بیا یه یو څو نخښې د ګمان پر څپره و وینم

خوب وینم **عزیز** هغه تجلۍ کلې ته بیا راشې
تور داغونه بیا د هغ شیطان پر څپره و وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغې کوڅې چې کله پر ما راشي
معطر خیالونه راوړي هوا راشي

تصور کې چې دې جوړ تصویر ته ګورم
کله و خاندم او کله ژړا راشي

زړه ته داډ او تسلي ورکوم داسې
بیا به کلي ته هغه دلربا راشي

مُلا جان خو په غوږ لاس کښېږدي او لاړ شي
چې خبره چیري هم د رښتیا راشي

څه عجب غوندي رنګونه سره ګډ شي
چې زلفان دې د څپرې پر رڼا راشي

ژن هغې وئیل **عزیز** رښتیا مئین دی
تر غوږو مې د مئین زړه درزا راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې شعرونه

دا ځوبَولي سترګي نن بیا په مزو اړوي
ټیت یې دی کړی خامخا مي تر توبو اړوي

بیګا یې هم په دغه لاس باندي جامونه نوش کړل
اوس ورته ګوره هغه ګوتي پر تسبو اړوي

و چالاکۍ ته یې والله ګوته په غاښ پاته شوم
ځپله راوړی جنګ هغه پر پښتنو اړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خياله نه وځي که هر څومره له ښاره وځي
زړه کي دېره دی چيري اوس له دې مداره وځي

دا څنګه ته يې چي په شپه مي خوب ته هم نه پرېږدې
دا عجب ياد دي دی په ورځ سړی له کاره وځي

که درته و وايم خفه نه شې جانان مي ته يې
کنې په ښار کي ښکلي دومره دي له شماره وځي

په شپه کي راشي سجدې کوي دخان پر درګاه
سهار مُلا شي د جمات او له درباره وځي

هڅه مي کړې ده جانانه خلک نه خبروم
شيطاني اوښکي مي له سترګو بې اختياره وځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ما له خو دي اوس زندګي ګرانه کړه
تا چې اې اشنا راسره ورانه کړه

دا چې نه راګوري نه خندا کوي
چا زما په مینه بدګمانه کړه؟

هغو ته تاچونه ورپه سر کړو دوئ
چا چې مي د قام وینه ارزانه کړه

بیا دي د دیدار په هیله درغلم
بیا مي ځولۍ ډکه له ارمانه کړه

نن خو یقین راکړه چې ضرور درځم
نن خو خبر خلاسه له امکانه کړه

ولي دي د ست چامونه تش شولو
ولي دي جفا راته پرېمانه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم منم دا حقیقت دی تر جهان مي خوښ دی
زه ګناه کار خو په دې نه یمه جانان مي خوښ دی

و دې غریب اولس ته لار د انقلاب ور ښایي
دا قهریدلي په غضب اخته اسمان مي خوښ دی

د هر بدمخي لاري نه ګورم عادت مي جوړ دي
چي وي پر تنګ باندي میئن هغه انسان مي خوښ دی

زما و ژبه ته یې مینه او ښکلا ورکړې
درویش* مي هم د زړګي سر دی او کاروان* مي خوښ دی

نه مي تر اوسه له مُلا سره حضرت وئیلي
نه مي تر اوسه دا وئیلي دي چي خان مي خوښ دی

*درویش درانی
*پیر محمد کاروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شعرونه

ښکه لیونۍ ده راته ښه ایسي
پیغله غرڅنۍ ده راته ښه ایسي

ځکه ورته داسي حق حیران یمه
نخښه ده نجلۍ ده راته ښه ایسي

ګراني بې تا ګل او ګلزار څه کوم
ستا د چَم سیلۍ ده راته ښه ایسي

زه چي په ګناه د قامولۍ کي مرم
دار دی که زړندۍ ده راته ښه ایسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په ييې اورمه درمانه وايه
څه دي پر زړه دي پر ما ګرانه وايه

نن دي له رنګ نه ښکلا کډه کړې
شيريني چا کړلې ستومانه وايه؟

تا خو د نه راتلو قسم کړی وو
څنګه در ياد شومه جانانه وايه

هسې دي زه کړم د جهان تهمتي
په ځان دي څه جوړ کړو ارمانه وايه

ولې ګونګی شولې په سخته ورځ کې
دا مې تپوس دی قهرمانه وايه

ما ته د بل زده کړي مه را ښايه
که دي څه زده دي نو له ځانه وايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې وئیل **عزیزه**! یې ناچوره
که دي رنګ ژړ دي له خفګانه وایه

کابل جان ته

والله په ژوند و پوهېدم کابله!
ستا پر کوڅو چې ګرځېدم کابله!

چې دلته وم نو یو ژوندی سړی وم
ساه مي شوه بنده چې راتلم کابله!

چې بیا به راشم او که نه خو واوره
تا به تر مرګه یادوم کابله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ښار دي کوم له ډېره وخته یاره
راشه پر ما ټپرېږي سخته یاره

دا هم ژوندی ماته هم ژوند راکوي
ستا د یادونو شیبنکۍ درخته یاره

دا ده ځواني غرور زوال له پیدا
آخر به کوز شي له دې تخته یاره

بیا خو به و مرورې دا خپل لاسونه
چې راته و دروي سخته یاره

د کور پر ضد به دي عزیزه! خپل کړم
که پیښي نه ومه بد بخته یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

پیا مې قلم او کاغذ یو ځای کړو نن پیا کیسه ده
پیا هغه ته یې ورته غوږ شه چانه ستا کیسه ده

لا مو ساه تنګې ټولنیز ژوند تغیر نه دی کړی
لا مو پر ژبه د ادم او د حوا کیسه ده

دېر سترګور مو د خاناتو په دربار کې ناست وي
ما اورېدلي چې دروغ دي که رښتیا کیسه ده

لار ورکوای نه شو که دوئ لار اخیسته نه کوي
هسې غزلې سره وایو تر وا وا کیسه ده

دا سوکالي او ابادي په دې غلام وطن کې
دا لا له لویو لویو غرونو نه پنا کیسه ده

رېپاره دومره رډ جواب او هغه ښکلی چانان
دا د هغه نه ده صفا وایه د چا کیسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

ډېر راته ګران دی څه ارځان خو نه دی
زما ژوندون دی تش ارمان خو نه دی

چې په کلو کلو مې حال نه کوې
یار چې هر څوک دی مسلمان خو نه دی

هغه د خپل قدر لږ قدر کوي
هسې بې ځایه مهربان خو نه دی

دا چې د بل په وینه نه اوبېږي
دا کار د چا دی د انسان خو نه دی

ببیا نتواتې به وې ببیا به ورشم
که شې خفه هغه تاوان خو نه دی

که یې هر څو رټې له دره ځني
عزیز به ببیا درځي پښېمان خو نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم به يې اړه وي په خوله کې سړی
چې کله ځای جوړ کړي په زړه کې سړی

که لېونتوب کې مې قبول کړي هغه
ما خو دي خدای له سره نه کې سړی

د چا تر دوو سترګو يې قدر کوؤ
نشته يې نور په ګرد *کاله کې سړی

هغه تر ټولو ښکلو، ښکلی جانان
څنګه يې هېر کړي څنګه وکې سړی

عزيزه! پاته شي د کور کارونه
چې درته و دري په وره کې سړی

*کاله: په سيميزه لهجه کې و کهول (خاندان) ته وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

توري توري شپې دي رڼا نه لرو
ژوند لرو د ژوند مسيحا نه لرو

ځان ته د دروغو دلاسه ورکړو
زغم د جدائي په رښتيا نه لرو

موږ مفاد پرست او حرام خور غندو
کرکه له داهسي ملا نه لرو

زړه لرو ايمان لرو ضمير لرو
څه دي که دا ډيره دنيا نه لرو

ورک شپ چې ميدان د ننګ او پت راشي
ځکه باور ستا په وينا نه لرو

ور مي د زړه بند کړو بالا مه راځه
نوره دي د ناستي هوا نه لرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله چې زه له خلکو ېپل یم که جهان ېدل دی
هم مې آرزو هم مې مرام هم مې ارمان ېدل دی

خدایه د دین نه د دنیا سو دا لاروركۍ اولس
هم مې ملا ېدل د کلي او هم خان ېدل دی

نه هغه رنګ ماځیګري شته نه خندا پر شونډو
چې ېې له تا سو په والله اوس مې ګزران ېدل دی

له هري خوا باندي مرمۍ د ظالمانو اوري
هغه د میني کلی اوس په قبرستان ېدل دی

اوس د حالاتو په پنجو باندي زخمي زخمي دی
دا ستا **عزیز** نه دی هغه رنګه انسان ېدل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت دی د سکون دی د بقا کلی دی
چې پرې مئین یمه ملګرو د اشنا کلی دی

چا راته وېل چې واوره ورېږي کوم مړي کوم
دلته به هیڅ نه راته وایې د مُلا کلی دی

دلته که و ژاړو وچاته او پرچا به ژاړو
دلته لوټلی مشرانو په سلا کلی دی

چې راته ګل وؤ راته ګران وؤ خو هم ستا تر سترګو
چې راته اور دی سرې لمبې دی خو بې تا کلی دی

نه مې پرحال باندې رحمیږي نه مې چغې اورې
څنګه ویده دی دا اوس څنګه ناروا کلی دی

عزیزه! خلک به خبر شي او پېغور به کوې
دا مات بنګړي راسره ټول کړه شاوخوا کلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور مي ستا له میني نه توبه وکړه
نن مي زړه کي دغه فیصله وکړه

زما د زني خال او یارخوگان ستا دي
ووایه! خو خیر دئ مسخره وکړه

بیا که راله نه راتلې پرې پایم به
ته خو د راتګ یوه وعده وکړه

ما دي کتل لارو ته، ته نه راتلې
نن یې په خوږه ژبه ګیله وکړه

دلته به د امن چنډۍ چګې شي
وخت راسره داسې زمزمه وکړه

زه عزیز په دې باندې خوشحاله یم
نن مي ستا د هجر فاتحه وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا رانه زړه یوړو او چا راله تاوان کړی دی
د مینې ښار کې مې هم سود کړی هم زیان کړی دی

هغې تجلۍ څه په معصومه انداز داسې ویل
ته خو زما یې تا خو ما سره پیمان کړی دی

زما د کلي مُلا ماته څنګه لارې ښائې
ته راته و وایه تا کوم کار د انسان کړی دی

زه خو دې هره ورځ په اوښکو یادوم جانانه
و وایه تا راپسې کومه ورځ خفګان کړی دی

عزیز په دې باندې ډاډه یم او خوشحاله اوسم
د زړګي سر د محبت راسره قرآن کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرمرین لباس پوښ شوې ده په خیال به راشي
هغه به هر څه په ځان پوري کړي سنبال به راشي

چې ته به هم راپسې ژاړې زه به هم تنها یم
دامې ګمان نه وؤ چې ګرانې داسې حال به راشي

مور خو تېر هم په وینو رنګ کړو دا به هم داسې وي
تاسو یې لار څارئ، دی ستاسو نوئ کال به راشي

خیر دی که نن مې د دستار سرونه دار له بیایي
دا مې یقین دی وخت به بل وي او په سوال به راشي

بیا به د حق په اذان ویښ کړي دا پېغمه اولس
بیا به نارې کړي پر منمبر هغه بلال به راشي

عزیزه! تل به د هجران ترخه وختونه نه وي
بیا به شو مور غاړه غړۍ شپه د وصال به راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مي محل ته ضرورت نه مي دنیا په کار ده
د وخت تیارو ته مي یو څرک یوه رڼا په کار ده

نه سرخوړلی طبیب پوه شو نه ما حال بیان کړو
د زړه زخمو له مي دا ستا یوه خندا په کار ده

ما ته عبث دی د دروغو نه که ډک وي کتاب
ما ته یوه خبر په کار ده خو صفا په کار ده

زه پرې خوشحال یم خو دا نه چې جنازې ترې پاسم
ماته د امن او د مینې پښتونخوا په کار ده

دا نه د ننګ دي نه د دین زیاتې را پاتې شولو
دې ځنګېدلو ملایانو له دعا په کار ده

عزیزه! دلته د پېسو د مُسکا د پاره
د دې غټانو په کورو کې لږ ژړا په کار ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چا ورخپل کړم نه يې مرستې ته لاسونه راکړل
قسمته تا راته بلا ډېر تکليفونه راکړل

په چا چې ناز مې کاوۀ ځوک چې مې د څنګ سرى وؤ
نن راته هغه جانان رډ پړ جوابونه راکړل

ځکه دې زه مدام په ياد لرم هېرېږې مې نه
تا راته ګرانې د وفا ډېر قسمونه راکړل

نه دم پيوند کړو، نه يې وس د داروګانو لرم
په داسې وخت کې دې خالقه پرهرونه راکړل

د زړګي تنده به پرې ماته کړې **عزيز** جانانه
هغه چې تله راله يې لاس کې تصويرونه راکړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه انساني رضا ته ګوري نه یې زړه خوږېږي
د کاڼي زړه لري هغه کاڼی په څه خوږېږي

خو ورته و وایه ظالم یې سر دي نه پرېکوي
زوی مړې! ولې دي په حق وئیلو خوله خوږېږي

دا جنوني جذبې دي اُف یې تر خوله نه راځیږي
کنې نو څنګه څوک په دومره وهل نه خوږېږي

چې نه شرمیږې په پېغور د سترګو تور نه لري
کنې په سترګو کې چې لږ لري اوبه خوږېږي

چې څوک مظلوم پر مځکه باندې کړي ناحقه زهیر
ما اورېدلي په قبرو دننه مړه خوږېږي

عزیز د داسې لیوني احساس خاوند دی چانه!
هم دې راتګ باندې خوږېږي هم په تله خوږېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر جابر پر هر يو جبر مي ناره کړې ده
که مخ ته دار هم وي خبره مي يوه کړې ده

لکه مُلا له حق ويلو له رښتيا خبرو
ما له توبې نه خاص په دغه شان توبه کړې ده

وجود مي اور واخست او زړه مي له چهانه تور شو
نن راته ورور د ورور د مرګ داسي کيسه کړې ده

بالا مي وس نشته چي ولاړ دي شم له څنګه سره
نور دي پرېږدم نوره مي هوډه پښتنه کړې ده

نه پخلا کيږي نه خبري د جهان زغماى شم
د خپل عزيز جانان پر کور مي مرکه کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند ستو مانه راسره وي د ارمان خبري
خدايه چي څوک به راله راوړي د جانان خبري

واړه درواغ دي چي پاور وربانديي هيڅ و نکړئ
د دې مفتيي خبري او د هغه خان خبري

نوردي د کلي هر سړی په کردار ښه خبر دی
نور دي په خوله کې بديي ښکاريي د ايمان خبري

دلته که وائې راته وايه د کاروان په حقله
دلته مي نه خوښيږي ګوره د څاروان خبري

راشه پخلا شو راشه پيرته به شو غاړه غړې
راشه چي و باسو له ميانه د خفګان خبري

ته راته وايه زما **عزيزه**! ستا غزل مي خوښه
هغې وئيل په کار مي نه دي د جهان خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون عزیزاحمد عزیز

مخ ته مي و نیسه هینداره راغلم
د سترګو توره له سینګاره راغلم

سترګي مي ستا په سترګو نه ولیدې
په خالي لاس ستاسو له ښاره راغلم

پیا مي د تګ تنده شوه پیا به ورځم
څو واره ولاړمه څو واره راغلم

پیا به دي سم د ځان په زور خبر کړم
که چیري یو وار پر قراره راغلم

درپسي خپل کلی وطن مي پرېښود
زما عزیږه! ستا د پاره راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې د کرکه له چا کړې نه نفرت کړی دی
ما په ټول عمر کې ملګرو محبت کړی دی

پرون دې ږغ راته ډېر تند نن خندَرویه ښکاري
شک مې یقین شو چې دې بیا چوړ مصلحت کړی دی

چاچې مې قام او قاموليـ له د زیان پرېکړه کړې
له داسې خلګو مې پېشکه بغاوت کړی دی

نن په ټټاکو پښو ورځمه نن یې چېرې پرېږدم
نن راته هغې ښایستې د خولګیـ ست کړی دی

ما همېشه ملې دښمن په ګوته کړی وروښو
ما همېشه ږغ د یووالې پر ملت کړی دی

څوک چې ما وژنې څوک چې ما پر دنیا نه خوښوي
زما مُلا د هغو خلګو امامت کړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما يتيم ارمان دي خپل کړی او پرې و رحمپدې
درته قربان پر خپل عزيز دي شفقت کړی دی

څلور شعرونه

ازادي څه ته وايي دلته تر قفسه ژوندون
څه ده حالاتو بې رخي ده څه بې وسه ژوندون

دوئ چي سر وخوري وائي مړ نه دی شهيد شو لالی
خو زما په برخه وي ملګرو تر نفسه ژوندون

باداره! څنګه ځان ځانی دي کړې په مورِ راګډې
تر سو به دلته تېروؤ داسي بې کسه ژوندون

دا پر سکونه ژوند خو وروښو بزدلان تېروي
سړی خو هغه دی چي واخلي له محبثه ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي يې زور لري چې ما پخلا کړي
ترې مرور شم دوی مې بیا پخلا کړي

هغه قاتل د پښتنو دی واورئ
څوک چې د دې عصر مُلا پخلا کړي

که د پرپدو په لمسون نه تېر وځو
خدای به مو ټول عمر پخلا پخلا کړي

راشه چې خپله مرکه شو سره
نشته هيڅ څوک چې ما و تا پخلا کړي*

هغې وئيل ما دي په اور پخه کړي
خو زما عزیز دي خامخا پخلا کړي

*جانانه راشه چې پخلا شو
زما وستا څوک دي چې مونږ پخلا کوينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تا مي وړي دي جانانه له مودو خبري
مه کوه زياته خو نو مه کوه د تلو خبري

چي ترې اوډر شم بيا يې هيڅ په خيال کي نه ورځمه
هغه کوي راسره هسي تر ليدو خبري

نوري عبث دي که يې هر سړی کوي جانانه
خبري دي که هم خو ستا تر ګائيدو خبري

بيا خدای خبر څه وخت يو ځای شو نن مي دا و منه
نن به کوؤ سره اشنا تر لمر ختو خبري

لکه شکري، لکه قند،لکه د شات خوږې دي
تر ګل نازکي دي پستې دي تر اوبو خبري

عزيز خو نه غواړم چي څوک هم له تا څه و وايي
تا ته حېران يم چي پر ما دي شي پېرزو خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځنګه دي وستايم څه چل نه راځي
ژبه مي ګونګه د غزل نه راځي

سر دي قلم شه دا دي ښځنګ و ویل
ولي به سوله پر کابل نه راځي

خیر دی که پیوسي دښګ محل د سامراج
خوني سیلاب دي پر کوډل نه راځي

شکر ژوندي خوشحال خاني فکرونه
خوبونه مه ویښئ مغل نه راځي

اوس پسرلی شو بې له تا پسرلی
اوس خوشبوياني د سنبل نه راځي

دا تیارخور دي په غضب اخته شي
عزیزه! مرګ دي پر اتل نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظمونو برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هغه د وېر کلی وو

ملګرو لاړم په اُمید د ګودرو تر کلي
د شملورو ځنګیالیو پښتنو تر کلي
تر هغه کلی چې په تل پکې خندا خوره وه
په هر طرف به د پښتو پت و حیا خوره وه
چې بې له لري خلک راغلل د دیدن د پاره
د خوشحالۍ په تمنا د دې ګلشن د پاره
چې به یې پیغلې په خندا تلې او خوشحاله به وې
ددې فضا په رنګینیو کې بې حاله به وې
هغه وطن هغسې نه وو اوس د وېر کلی وو
هغه ګلشن په وینو سور وو ډېر زهیر کلی وو
هغه تنکي ځوانان واړه بې کوره ولو
څه بې باباڅه بې خورکۍ او څه بې موره ولو
په وینو سور وو هغه ښکلی نازولی وطن
په چیغو سر وو په دردونو دردېدلی وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلا رنګ د ماشومانوپه ژړاکي ورک وو
هغه ګلشن اوس د مرمیو په برپښنا کي ورک وو
ډیري د قدر وړ شملي تر خاورو لاندي ولي
د خندا ګانو ډکي خولي تر خاورو لاندي ولي
د هغه کلي خلک واړه مهاجر له کلي
د بل په هیله وو وتلي در په در له کلي
هغه د ختو په کورو کي اوس څوک نه اوسېدل
په هغه ښکلو منظرو کي اوس څوک نه اوسېدل
هغه د ګلو وطن نه وو اوس د جنګ کلی وو
د ظالمانو بې دردانو په لاس ړنګ کلی وو
د خوشالۍ سندري نه وې د ښکلا وطن کي
پښتون بې قدره وو اوس هم په پښتونخوا وطن کي
د ډیرو خویندو لوپټې د ورور په وینې ولي
د نازنین اولاد په غم مېندي غمجني ولي
هغه د تنګ ظلمیان مي ټول د غم پر کلی پراته
عزیزه! وګوره بې قدره نازولي پراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري چي اوښکي تر ګرپوانه رسي

پر داسي سیمه مي نظر لګیدو
چیري چي کاڼي مو پر سر لګیدو
چیري چي نه پیژني ستړي خلګ
چیري چي وتړي په پړي خلګ
چیري چي اوښکي تر ګرپوانه رسي
چیري چي لوږه تر انسانه رسي
چیري چي ظلم وي تیاره اوسیږي
چیري چي علم پوهه نه اوسیږي
چیري چي حق وي له حقداره لري
چیري چي ګل وي له ګلزاره لري
چیري چي ختمه د وروری جذبه وي
چیري چي زور د ځان ځانی جذبه وي
چیري چي بَل وي د نفاق اورونه
چیري چي شَل وي د همت لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري چي وژني پیقصوره خلک
چیري چي ورک وي له دستوره خلک
چیري چي ولي مسجدونه خلک
چیري چي بایلي ایمانونه خلک
چیري چي و باسي له کوره خلک
چیري چي و شړي په زوره خلک
چیري چي ویني وي دردونه اوسي
چیري چي ظلم وي اورونه اوسي
په داسي حال کي پښتانه اوسیږي
چیري چي نوره دنیا نه اوسیږي
دنیا یوه ده په سلا مو ولي
تاریخ د ګراني پښتونخوا مو ولي

عزیزه! اوس لاهم ویده دی پښتون
د ځان له حاله خبر نه دی پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پووالی دلته نشته

زړه مي شين دی لويه خدايه
څه ناورين دی لويه خدايه
دغه څنګه زندګي ده؟
هري خوا ته ځان ځاني ده
پس که سوځو که نهر يو؟
يو له بله ناخبر يو
دنيا ټوله په سلا شوه
هر طرف ته واويلا شوه
چي خاين يمه ترهګر يم
زه ده هري بدۍ سر يم
زه ظالم يم زه مختور يم
زه د هر ناولي ورور يم
خو اوس هم په خوب ويده يم
لا په هيڅ باندي پوه نه يم
ما په هره ګولۍ ولي
سره ګډ دي ټول ښاغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما سر له تنه پرې شي
زما پر کلي غلبلې شي
قاتل زه يم مقتول زه يم
زهير زه يم فضول زه يم
زما وينه بې بها ده
تو یوي چې يې روا ده
چې هر غم زموږ مېلمه دی
چې وطن مو هديره دی
چې اوروته دي لمبې دي
چې په هر لور غلبلې دي
بس هم دغه مو ګناه ده
چې يووالی دلته نشته
چې يووالی دلته نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا

په شپه پېغمه په قرار ویده ووم
د روڼ سبا په انتظار ویده ووم
خو چې راپاسیدم تیاره خوره وه
پر روڼ نظر مې توره شپه خوره وه
یو داسې غږ مې تر غوږو شولو نن
بدن مې ټول په رپېدو شولو نن
وائي جانان دي په ارمان تللئ دی
د زړګي توان دي په ارمان تللئ دی
نور به یې ته پر دنیا نه ووینې
بیا به هغه مسیحا نه ووینې
اوس تر قیامته هغه نه راکښېنې
هغه په دارتګه سفر تللی دی
چیرې چې بیرته ستنېده نه لري
په داسې لاره مسافر تللی دی
زړه مې راڼک شو ما ویل یه باداره!!!!
ولې دي داسې کړو جلا پېواره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون   عزیزاحمد عزیز

ټول ارمانونې نیمه خوا پاته شول
یاران یې ټوله پښوا پاته شول
په داسې ګل ځوانې رخصت ولې شو؟
داسې باب بند د محبت ولې شو؟
هغه پر تنګ مئین او ستر مبارز
د هر سړي د زړګي سر مبارز
هغه پښتون او هغه تر مبارز
د هر وجود د هر بشر مبارز
ها د اخلاقو یوه حسینه دنیا
هغه د مینې یوه رنګینه دنیا
هغه د خوار اولس د سترګو تور وو
د هر پېوزله او لاچار غمخور وو
د تورو خاورو بندیوان ولې شو؟
داسې جدا رانه جانان ولې شو؟
خو.. خدایه! ستا په فیصلو کې څه کار؟
زمونږ په لنډو او اوږدو کې څه کار؟
ته چې هر څه کوې خو ستا رضا وي
ستا په رضا کې د هر چا رضا وي

ګران ګوندي ملګري شهید اکرم مبارز ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ګیله او مدعا

زما څښتنه زما پاداره!
زما لوی پروردګاره!
یو وړه غوندې ګیله ده
له ګناهو مې توبه ده
خو!
یوسترې شان فریاد دی
دا خړ کور چې مې برباد دی
دا چې اورم غلبلې دي
دا د اوښکو قافلې دي
دا چې سرې وینې بهیږي
دا چې کډې دي باریږي
دا چې سترې شان تصویر دی
دا چې هر کس مې په ویر دی
دا چې خوندې مې بې کوره
په ژړا ژاړې سر توره
دا د کوم جرم سزا ده؟
بیا مو کړې څه ګناه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وړوکې شان مدعا ده
توقع مو بس یو ستا ده
چې موږ ستړي په قرار کړه
راپخلا پیر ته بهار کړه
دښمنان مو خوار او زار کړه
زموږ خړ وطن ګلزار کړه
زموږ ګران وطن سمسور کړه
زموږ بې کوره خلک پر کور کړه
بس یوالی رانصیب کړه
موږ و یو بل ته قریب کړه
نور له دې جنګونو ستړي
موږ له دې مرګونو ستړي
زموږ دغه سوال پوره کړه
موږ په سوله ښایسته کړه
ژوند مو سوله، بقا سوله
عزت سوله ،حیا سوله...

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه تحفه

پوهيږم نه چې يې دانه دانه کړم
که يې کړم هار وه خپلې غاړې لره
هغې سپوږمۍ رنګه حسينې ښجلۍ
هغې ناز کې نازنينې ښجلۍ
راته يو دارنګه ډالۍ کړې ده
دا پيرزوينه ليونۍ کړې ده
چې يې ژوندون ته حوصله راکړې
هغې ښجلۍ راله تحفه راکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه عارضه

پوه عارضه لرمه
درنه زما محبوبې
پوهېږم يې مجبوره
اې د وفا محبوبې

نور انتظار وخوږم
ستا د ديدن انتظار
بالا کولای نه شم
دغه ويرجن انتظار

راشه زموږ کلي ته
په لمبو تور سوی يم
د پېلتانه له لاسه
زه لکه سکور سوی يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منم تحفې دي راځي
خو زړه سکون نه لري
ستا د وصلت ټپاکچن
تاب د پېلتون نه لري

نه ماڼیچن یم له تا
نه څه ګیله لرمه
راشه لږ حال مې وکه
دا عارضه لرمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library